

Fem escola!

LA REVISTA ANUAL DE L'AMPA I LES FAMÍLIES DE L'ESCOLA FORT PIENC

Sumari

03 Junta de l'Ampa 2016/2017 | **03 Concurs per la portada de la revista** | **06 Nova direcció: entrevista a la Lourdes Mateu** / Comissió de Comunicació | **10 Menús internacionals a la cuina del Fort Pienc** / Comissió de Menjador | **12 Què en penseu de la formació les famílies?** / Comissió de Formació | **14 Un dia sobre rodes** / Comissió de Dinamització | **16 Un pas més en la defensa de l'escola pública** / Comissió de Qualitat en l'ensenyament | **19 El patio: un lugar para jugar y aprender** / Comissió d'Escola i barri | **25 Primers passos del camí escolar** / Comissió d'Escola i barri | **31 Entrevista a Jordi Navarro (Promosport)** / Comissió d'Extraescolars | **33 Entrevista a Ana Santamaría (Kith)** / Comissió d'Extraescolars | **36 Del pont de Marina al centre del Fort Pienc** / Mar Rocabert | **38 Carta d'un pare de 6è a totes les famílies** / Emilio Brieba | **41 Hola, soy León** / Yaksha León Isla | **42 Expectatives fake** / Montse Barcon | **44 Any 01** / Comissió de Comunicació | **48 Els avis també han anat a l'escola** / Comissió de Comunicació | **52 Instampa, l'instagram de l'ampa** / Comissió de Comunicació | **53 20 cosas que un niño debería hacer en verano** / rejuega.com | **57 L'equip del Fort Pienc: l'Imanol, la Monserrat, l'Enriqueta i la Rocío** / Comissió de Comunicació | **59 Music Play-List** / Maria Pons Borralló&Marcel Pons Milà | **60 Canalla dixit** / Marià Gàlvez | **62 Recomanacions de llibres, pel·lícules, apps, jocs, i un lloc especial** / Comissió de Comunicació

Equip

Redacció i col·laboradors: Laura Almazán, Montse Barcon, Emilio Brieba, Joana Casals, Jessica Clemente (rejuega.com), Aleix Cortés, Estel Cruselles, Diverjoc, M. Pia Fontana, Luz Galdeano, Marià Gàlvez, Mª Jesús Guerra, Françoise Guillerault, Yaksha León Isla, Joan Martínez, Mar Rocabert, Mar Sancho, Pau Santanach, Viki Scarpato / **Coordinació:** Comissió de Comunicació / **Disseny i maquetació:** Joana Casals / **Il·lustracions:** Joana Casals, Raquel Marín, Marie Negretti, Tamara Sánchez, Pau Santanach / **Correcció de textos:** Jaume Albaigès, Gemma Castañé i Eva Espadaler.

Agraïments

Un any més l'equip del *Fem Escola* vol donar les gràcies a tots els que heu dedicat temps, paciència i esforços per tal que la revista d'aquest any hagi arribat a bon port. No ha estat fàcil, però ho hem aconseguit. Esperem que us agradi!

Si tens ganes de sumar-te a l'equip del *Fem Escola*
o ens vols fer arribar algun suggeriment sobre la revista escriu-nos a:
revista@ampafortpienc.org

**Junta de
l'AMPA**

2016/2017

CONCURS PORTADA

Tenim artistes!

Un any més l'equip del *Fem Escola* hem volgut comptar amb tots vosaltres, professors, pares, alumnes i fins i tot avis!, per fer la portada de la revista. Aquestes són les propostes que ens heu enviat.

Moltes gràcies a l'Ariadna, al Daniel, a l'Elia, a la Laura, a la Mar, a la Marta, a la Martina, al Pau, a la Sira, a la Sònia, a la Teia i a la Violeta. Ens han encantat les vostres obres, sou uns artistes!

Martina Guimet
P3

**Pau Boque
& Violeta Mazzeo**
2n

Daniel Plana
2n

Sira Mazzeo
P3

Elia Plana
P5

Teia Santanach
P5

Ariadna Guimet
P5

Laura Almazán
Mare P5 i 2n

Marta&Sònia&Mar
Mares de primer

NOVA DIRECCIÓ

Entrevista a:
**Lourdes
Mateu**

Text: **Comissió de Comunicació**
Fotografia: **Laura Almazán**

Aquest curs l'Escola Fort Pienc estrena nova directora. Davant l'interés general per saber quins canvis pot suposar un fet com aquest, i quins són els plans de futur de la nostra escola, hem volgut que les famílies puguessin participar enviant-nos les seves preguntes. És una entrevista extensa perquè hi ha molt de qué parlar!

Quina és la teva trajectòria professional a l'àmbit de l'educació?

Fa més de 30 anys que sóc mestra. Vaig començar als 22 anys a l'escola Sant Miquel de Cornellà, eren els inicis de la immersió lingüística, allà vaig aprendre el que sóc ara. Vaig estar-hi més de 20 anys vivint intensament tots els canvis de la innovació educativa del moment. Quasi sempre he treballat amb els petits d'infantil, inicial i mitjà.

Quin va ser el motiu de la teva entrada a l'escola del Fort Pienc?

En un moment determinat vaig pensar que era necessari un canvi d'escola, tot i estar molt bé on estava, però no volia anar a qualsevol escola, vaig buscar centres relativament a prop de casa que tinguessin un projecte engrescador. En el concurs de trasllat vaig posar el Fort Pienc com a 1ª opció i aquí estic!

Com era l'escola quan vas arribar?

Vaig arribar en un moment de canvi en la direcció de l'escola que no va ser fàcil. En essència era la mateixa orientació pedagògica que trobem ara, però l'escola és viva i com a tal és produeixen canvis.

El punt fort era l'equip de mestres, les famílies i el projecte pedagògic, sent el repte més important la transformació d'una escola petita (que encara no estava complerta) a una escola gran, amb molts més alumnes i més mestres. També va ser un repte important saber incloure les aportacions de les noves mestres a la línia pedagògica ja establerta.

Quin és l'actual projecte pedagògic de l'escola?

L'escola Fort Pienc té com a missió l'educació integral dels alumnes, on tinguin cabuda no només els aprenentatges curriculars, sinó la potenciació del control de les emocions, l'autoestima, l'autonomia, el respecte a les normes i la responsabilitat.

Forma part de la nostra tasca aconseguir la implicació de les famílies en el procés educatiu dels vostres fills i filles. Entenem que som una comunitat educativa i que entre tots hem de fer créixer el projecte de manera compartida i per això el nostre lema és "entre tots i totes fem escola".

Com fas compatible l'obligació d'assolir uns continguts marcats pel currículum amb el fet d'aprofitar la curiositat que l'alumnat té per aprendre "allò que volen"?

A partir de la metodologia que utilitzem, com ja sabeu realitzem tres projectes interdisciplinaris al llarg del curs que uneixen el aprenentatges curriculars amb els interessos dels alumnes. Aquest són els projectes del nom de la classe, el d'art i el de les emocions i valors. L'organització de racons que estem preparant també potenciarà la curiositat dels infants a l'igual que el treball d'experimentació que realitzem a tots els cursos. L'ús a les aules de les tecnologies també s'aprofita la seva curiositat. Qualsevol moment d'aprenentatge pot despertar la curiositat d'un infant, sempre que aquest sigui significatiu per ell.

T'emmiralles en alguna altra escola?

No, el que més m'agrada és agafar el millor de cada casa. Enguany el claustre ha fet turisme pedagògic per tal de conèixer altres realitats i aprendre coses noves o noves maneres de fer per adaptar-nos als canvis.

Tens relació amb d'altres direccions d'escoles?

En aquest moment la nostra escola forma part de la XARXA n°2 de les xarxes pel canvi que ha promogut el Consorci d'Educació de Barcelona, fem trobades mensuals on parlem d'aspectes metodològics, d'organització, d'avaluació. A més fem trobades mensuals amb tots

els directors de l'Eixample, per debatre temes d'interès compartit.

Enguany el claustre ha fet turisme pedagògic per tal de conèixer altres realitats i aprendre coses noves o noves maneres de fer per adaptar-nos als canvis.

Com es compagina fer de directora d'escola i "tenir vida personal"?

Des que et lleves fins que vas a dormir tens l'escola al cap. Cada dia faig una planificació de tasques a realitzar però sempre surten imprevistos que cal solucionar i he de fer canvi de plans. Compagino les estones de gestió amb les estones de classe, que és el que més m'agrada. Enguany sempre treballo amb mig grup, faig l'experimentació de 1r a 4t, porto l'hort i faig suport de lectoescriptura. Habitualment em quedo a l'escola a treballar per les tardes, perquè és quan estic més tranquil·la. Els caps de setmana acostumo a treballar un dels dos dies.

Ho visc com una etapa més de la meva vida. També sóc mare de família i entre les dues tasques em queda poc temps per a mi.

Què és el que més t'agrada d'aquesta feina? I el que menys?

El que més m'agrada és ajudar als altres a fer millor la seva feina, estar a prop dels infants, animar-los i ajudar-los. M'agrada organitzar i que les coses funcionin, m'agrada veure els i les mestres engrescades. El que m'agrada menys és veure infants tristos, famílies preocupades i mestres estressats.

Com és "l'estat de salut" de l'escola Fort Pienc?

Saludable sense deixar de pensar que s'han de fer canvis per avançar. L'escola té uns bons resultats en les Competències Bàsiques de 6è i en les proves diagnòstiques de 3r. El "feed back" que rebem dels centres de secundària és molt positiu, descriuen els nostres exalumnes com a joves participatius, actius i crítics que saben treballar en equip i adaptar-se al funcionament de l'ESO.

Quins són els seus punts forts i els seus punts febles?

Els punts forts són l'equip docent, la consolidació del projecte i les ganes de millorar. Com a febles la poca estabilitat de la plantilla i que en tres cursos es jubilarà tot un terç de la plantilla actual.

Com valores l'aprenentatge del tercer idioma en aquesta escola?

Personalment penso que a primària toca potenciar l'aprenentatge de les nostres dues llengües tant a nivell oral com escrit i posar tots els mitjans possibles per millorar l'assoliment de l'anglès. Hem de ser conscients dels recursos que tenim. Tenim la sort de tenir una AMPA molt organitzada que dona l'opció de fer francès en la franja del migdia per a les famílies interessades.

Els punts forts són l'equip docent, la consolidació del projecte i les ganes de millorar. Com a febles la poca estabilitat de la plantilla i que en tres cursos es jubilarà tot un terç de la plantilla actual.

Com valores les activitats esportives a la nostre escola?

A l'escola cada inici de curs ens apuntem a les activitats que promou l'institut municipal d'educació IMEB per a tots els cursos. Cada nivell té una proposta d'esport diferent, aquestes es treballen des de l'àrea d'educació física. Esports que es practiquen: natació, judo, joquei, kòrfal, bàsquet, curses d'orientació, biatló, dansa, escacs... L'AMPA organitza activitats esportives en les extraescolars.

Quin % hi ha d'alumnat nouvingut?

No arriba al 10% (principalment de Xina, de Sud Amèrica i d'altres països europeus).

De quines eines es disposa per gestionar aquesta diversitat?

Quan són petits l'adaptació és molt més fàcil i natural, quan s'incorporen a partir de 3r necessiten un suport més individualitzat. Els

companys són un suport impressionant, són els que ens ajuden a la inclusió.

Pel que fa a la inclusió: de quines eines disposa l'escola per a l'alumnat amb necessitats especials?

L'escola té un bon Pla d'Atenció a la Diversitat i hi són recollits tots els protocols d'actuació. Aquesta tasca la porten a terme les tutores amb el suport de les mestres d'Educació Especial, també tenim una dotació de vetlladors que ens ajuda a tirar endavant aquesta tasca. La diversitat és positiva per tots, els ajuda a ser més empàtics i a buscar recursos per poder ajudar-se entre ells.

De quina manera es tracten els conflictes dins de l'aula?

Des de la reflexió, depèn del conflicte es resol al moment o en assemblea de classe. Tenim un protocol escrit depenent de la gravetat, tot això està escrit en les NOFC (Normes d'Organització i Funcionament de Centre)

Es fa formació al professorat i a l'alumnat sobre gestió emocional?

En aquest moment no estem fent cap formació d'aquest estil. Sabeu que ho treballem des de les tutories i a la petita roda o filosofia. El projecte del 3r trimestre és un projecte d'emocions i valors. El tema de les emocions està molt present en el nostre dia a dia.

Cada any, en el Pla Anual ens marquem objectius de millora, on tenim molt present la formació de mestres.

Com valoren el pas de l'alumnat de primària d'aquesta escola als centres de secundària adscrits?

En general s'adapten molt bé. El nostre alumnat tenen un bon nivell acadèmic, així ho demostren les estadístiques.

Ara quatre paraules sobre l'AMPA:

Primer de tot dir que aquesta AMPA és molt positiva, el que més em va impressionar quan vaig arribar al Fort Pienc és la força i l'activitat d'aquesta. Felicitats!

És possible que els centres triïn el 50% del seu professorat? És així?

Tant de bo! Perquè aquest 50% sigui possible hauries de tenir vacants i sempre depens dels concursos de trasllat. Només podem crear un perfil estructural quan hi ha una vacant. A l'escola tenim 3 mestres que ocupen un lloc estructural. A més a les escoles tenim interinatge i substitucions que venen per assignació, no es trien.

Mentre el Departament d'Ensenyament no faci una millor selecció de personal i la Universitat no sigui més exigent amb els seus alumnes difícilment podrem caminar cap a un model d'escola avançada.

Com ha afectat això al nostre centre?

No sempre podem fer el que volem, ni ens podem quedar amb els mestres més implicats. Des de l'equip directiu intentem organitzar l'escola de la millor manera possible amb les persones que som.

És important donar més autonomia als centres en aquest aspecte, si volem tirar endavant projectes innovadors, si no es fa realment difícil.

Quins són els plans de futur de l'escola?

En aquests moments estem fent una formació interna sobre els racons, per tal de fer-los més experimentals, més inclusius i més oberts. Aquesta formació l'estem fent a tots els nivells. Volem implementar-los el proper curs. Cada any, en el Pla Anual ens marquem objectius de millora, on tenim molt present la formació de mestres.

I per acabar, un somni per l'escola?

Espais més diàfans, estabilitat de plantilla i incorporació de nous mestres amb entusiasme i ganes de treballar.

Moltes gràcies Lourdes per aquesta entrevista i molta força i molts èxits amb la teva nova etapa.

Menús internacionals a la cuina del Fort Pienc

Apropem la cultura culinària,
amb nous sabors i textures, a les
taules del menjador de l'escola

Un dia al mes, generalment el darrer dijous,
la cuina del Fort Pienc utilitza la gastronomia
com a eina per apropar cultures i ho fa per
mitjà del **dia internacional**.

A començament de trimestre es reuneixen la
direcció del centre, la Comissió de Menjador,
i el cap de cuina de DIVERJOC per triar quins
països protagonitzaran els tres menús inter-
nacionals del trimestre. Sempre es busquen
països que tinguin representació entre les fa-
mílies escolaritzades al centre, originaris o de
família procedent de cada país triat.

La direcció del centre, molt implicada en
aquesta iniciativa, es posa en contacte amb
les famílies originàries del país protagonista.
Els demana que facin arribar una recepta
(primer plat, segon plat i postres) típics del
seu territori. També els demana seny a l'ho-
ra de proposar els plats ja que cal tenir en
compte que la cuina de Fort Pienc prepararà
més de 400 menús.

Des de DIVERJOC, filtrem i adaptem les re-
ceptes a les exigències i normatives d'una
cuina escolar. Ajustem les quantitats i els pro-
ductes a l'edat dels participants respectem
al màxim cada recepta, posem atenció a les
al·lèrgies i intoleràncies i controlem la potencia
del sabor de cada plat (picants, espècies...).

Menús internacionals curs 2016/2017

Octubre: la Xina

Fideus xinesos
Vedella amb salsa agredolça

Novembre: el Perú

Cau-cau de pollastre
Llom saltat amb arròs bullit

Desembre: menú especial de Nadal

No varem fer dia internacional.

Gener: Alemanya

Blumenkohl gratin (coliflor gratinada)
Kasseler (llonza de porc al forn)

Febrer: els Estats Units d'Amèrica (EUA)

Amanida Cèsar
Hamburguesa de vedella amb patates

Març: Suècia

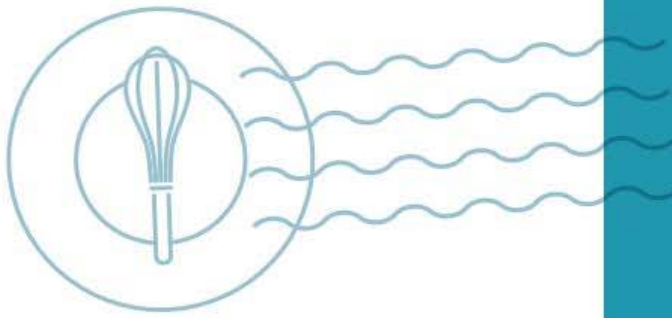
Purè de patates
Köttbullar (mandonguilles de l'àvia) amb ama-
nida i cogombrets

Abril: el Marroc

Torrada amb hummus, olives negres i
formatge fresc
Cuscús amb pollastre

Maig: la Mediterrània Occidental

Horiatiki Salata (amanida grega)
Lasanya de verdures

Sorprenentment TOTS els plats cuinats han tingut molt bona acceptació entre els petits comensals, fins i tot entre l'alumnat del Cicle Infantil. Tant és així que dos plats internacionals (cau-cau de pollastre del Perú i mandonguilles de l'àvia de Suècia) quedaran incorporats en el menú convencional del proper curs.

Aquesta iniciativa a més d'apropar la cultura d'arreu del món a les taules del menjador de Fort Pienc, permet la descoberta de nous productes, sabors i textures. Això, sense dubte, permet als infants tenir un ventall més ampli de tolerància i acceptació de nous plats i sabors que els dotaran d'un gran bagatge culinari.

Aquesta forma de treballar posa de manifest l'alt compromís que des de DIVERJOC mantenim amb el nostre servei. Val a dir que l'èxit dels dies internacionals rau en el treball coordinat entre la direcció del centre, la Comissió de Menjador, el cap de cuina de DIVERJOC i el coordinador de monitors de DIVERJOC. A través de tots ells aconseguim que la iniciativa arribi a les famílies, als alumnes i al personal (cuiners i monitors) que fan de cada diada internacional una festa alimentària única.

La Recepta Màgica, el primer pas pels infants de P3

Per mitjà de La recepta màgica els infants nouvinguts a l'Escola (P3) reben una adaptació alimentària progressiva

El mes de setembre sempre és especial i intens. La tornada de les vacances ve acompanyada de ganes de tornar a veure als amics i professors però, alhora, també ve acompanyada de la mandra per tornar a la rutina després d'uns mesos de descans. Tot l'entorn educatiu viu amb intensitat la tornada a l'Escola però hi ha un col·lectiu que ho viu amb especial intensitat: els nouvinguts al centre, els nens de P3.

Els primers dies d'escolarització, després que deixin enrere l'Escola Bressol, són dies d'aclimatació i d'adaptació a una nova realitat i a un nou ritme de dinàmiques. El servei de cuina es suma a aquesta adaptació progressiva i, des de DIVERJOC, ho fa mitjançant un sistema de treball que anomenem **"la recepta màgica"**.

Per mitjà de "la recepta màgica" els infants de P3 reben, durant el primer mes, un entrant especial cada dia. Aquest entrant, que es serveix abans del primer plat i és fruit de la feina artística que des de cuina es realitza, ajuda als monitors de menjador a introduir les dinàmiques i hàbits del dinar mitjançant contes, cançons, activitats i/o dinàmiques grupals. Un bon exemple d'entrant per a P3 és el de les marietes i les papallones. Les papallones estaven fetes amb unes torrades amb base d'humus, mig cogombret per fer el cos de l'insecte, dos talls de pastanaga per fer les ales, i oliva negra per fer els ulls i altres detalls.

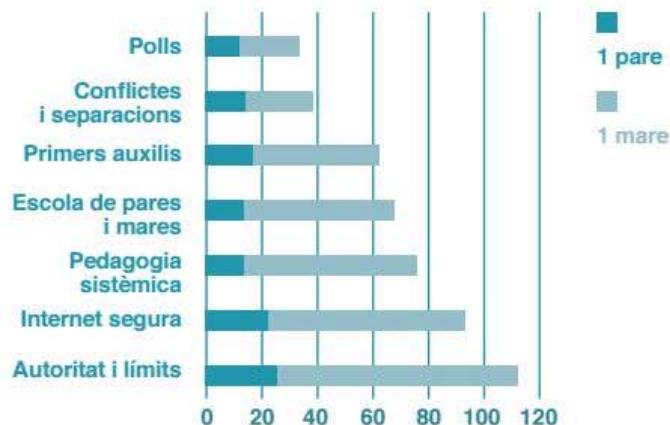
Aquesta iniciativa és un fet especialment diferenciador respecte a altres empreses que no ofereixen aquest servei. Ens agrada cuidar cada detall i implicar-nos al màxim amb el servei que oferim, acontentar paladars i aprofitar cada minut per extreure'n aprenentatges i somriures.

QUÈ EN PENSEU DE LA FORMACIÓ LES FAMÍLIES?

Des de la Comissió de Formació no sempre ens és fàcil saber què programar i com fer-ho al llarg de cada curs. Volem oferir-vos xerrades i tallers que us siguin interessants i, el més complicat, en horaris que us vagin bé... Però per més converses a la plaça, i a les entrades i sortides de l'escola que puguem tenir, no n'hi ha prou. Per això aquest any vam decidir preguntar-vos-ho a través d'una enquesta, i per fi us en podem explicar els principals resultats. Som-hi?

Autoritat i límits, el gran repte

Un resultat coherent amb la gran assistència que va tenir la xerrada que vam organitzar el 31 de gener i que posa de manifest que a pares i mares aquest tema ens preocupa bastant. Seguit d'Internet segura que enguany ens ha quedat pendent però que no oblidarem de cara a l'any que ve. I el que menys interès va generar? Els polls. Obvi. És un tema que.... Ecs, la veritat. Entremig, trobem els primers auxilis i l'escola de pares i mares, dos temes que sí que hem programat enguany i que creiem que van funcionar prou bé, a part de la xerrada sobre consum responsable del novembre passat que també ha estat una novetat.

Les mares contesten més

Doncs sí. De les 188 persones que van contestar l'enquesta, 141 eren mares, és a dir, el 75%. Elles es preocupen més per estar al dia? O són més donades a fer enquestes *online*? Sigui quina sigui l'explicació, ens falten homes que ens diguin la seva!

Ho voleu tot!!!!

Sí, a la pregunta oberta sobre altres temes ens vàreu fer mooolt moltes propostes mooolt interessants. Quina va ser de les més recurrents? El *bullying*. En prenem nota. I també coses com la intel·ligència emocional, la diversitat a l'escola, la relació entre germans, com fomentar la creativitat i el talent, la comunicació familiar, els jocs i activitats lúdiques per fer a casa, la resolució de conflictes, com enfortir la parella... fins i tot algú ens va posar com aguantar la sogra!! És clar que tenim feina per uns quants cursos...

Infantil i primària volem coses iguals però diferents...

Ha resultat evident que internet segura preocupa molt més als pares i mares que tenen fills a primària; i que els primers auxilis preocupen més a qui té fills i filles a infantil, igual que els conflictes i les separacions. I qui tinguéssin l'esperança que els polls desapareixen quan la canalla es fa gran... sembla que la preocupació (o no preocupació) no té edat!

Els horaris són complicats

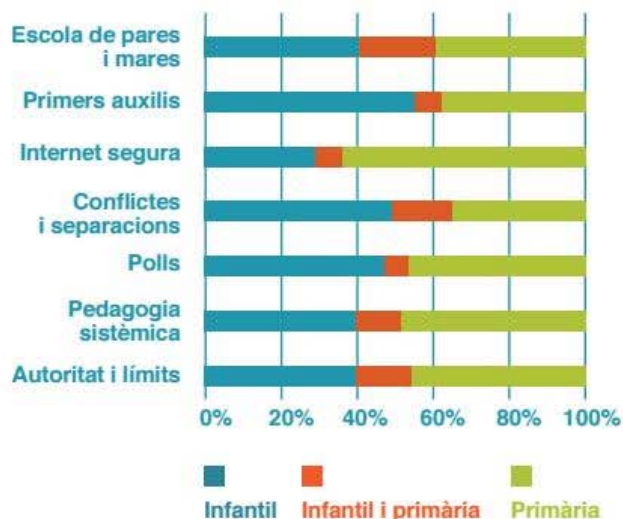
El que més ens demanàveu era que féssim les formacions de 18.00h a 20.00h. Molt bé. Però tampoc amb una majoria aclaparadora, eh?

I quan tenim en compte les edats dels fills i filles....

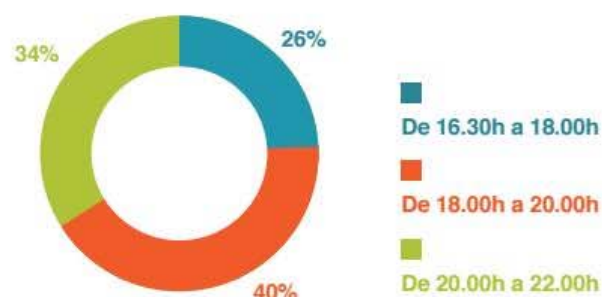
Resulta que l'horari més demandat per les famílies d'infantil és, en realitat, de 16:30h a 18:00h. Mentre que aquest és, precisament, el menys adequat per les famílies de primària... De cara als propers cursos, doncs, potser haurem de programar de forma més "segmentada": en un horari sobre uns temes per infantil, i en un altre horari i sobre altres temes per primària... Com ho veuríeu?

Bones idees!!!!

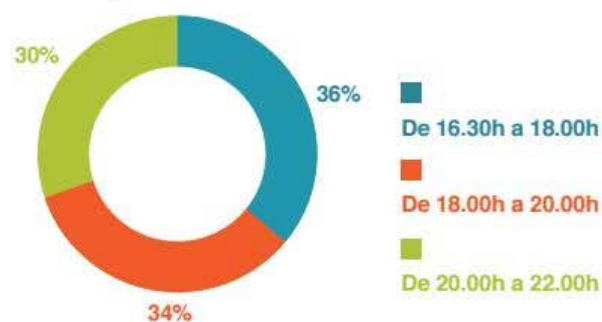
De les 188 persones que van contestar l'enquesta, 27 ens van deixar comentaris sobre com millorar. Una proposta que ja hem entomat? Posar servei d'acollida a totes les activitats!!! I d'altres idees que ens plantejàveu i que mirarem com tirem endavant són, per exemple, poder seguir a distància la xerrada mitjançant Skype, disposar de tots els materials i presentacions a través del web de l'AMPA, programar conjuntament amb altres escoles i entitats del barri, i fer tallers conjunts per a tota la família. I, per acabar, moltes gràcies a totes les persones que vàreu aprofitar aquest espai per encoratjar-nos i mostrar-nos el vostre suport. Així sí que emprendrem el nou curs amb moltes ganes. Bon estiu a tothom!!!!

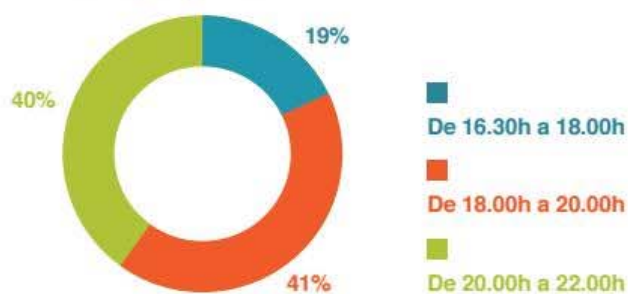
Horaris

Horaris per infantil

Horaris per primària

Comissió de Dinamització

Bicicletada popular

Des de la Comissió de Dinamització creiem que realitzar activitats fora de l'escola i a l'aire lliure enforteix els vincles entre les famílies de l'escola. Malauradament aquest curs no hem tingut massa sort amb el temps i ens hem quedat sense excursió a la muntanya i sense la calçotada a Arenys de Munt. Ara bé, el dissabte 18 de març va fer un dia totalment primaveral amb un temps i una temperatura que invitaven a sortir i a no quedar-se a casa. Vaja, que feia un dia perfecte per participar d'una de les activitats més divertides i esperades d'aquest curs: **la Bicicletada!**

Com que no volíem que ningú tingués cap mena d'excusa per no participar de l'excursió vam dissenyar un recorregut adaptat a totes les edats i, com tantes altres vegades, les famílies van respondre d'una forma magnífica. Carregats amb les motxilles del pícnic a l'esquena i amb la il·lusió als ulls dels més petits, especialment motivats amb l'excursió, ens vam citar a la plaça del Fort Pienc per gaudir d'una agradable jornada i així fer una mica d'esport.

Aquí us en deixem la crònica:

Un dia sobre rodes

El dia abans de Sant Josep, en una jornada totalment primaveral, es va dur a terme la clàssica prova ciclista d'un dia organitzada per l'AMPA de l'Escola Fort Pienc. L'ampli desplegament de mitjans humans i l'experiència organitzativa acumulada van garantir la seguretat de tothom durant la festa de les dues rodes d'enguany.

Molt bona participació, amb un grup força nombrós de vora cinquanta petits i grans ciclistes, en una prova que anava de la plaça del Fort Pienc al parc fluvial del Besós. S'inicià amb una mica de retard fruit de l'excés de zel d'alguns directors d'equip que van estar fins a l'últim moment donant indicacions i comprovant els cascos dels seus petits corredors per

tal de poder completar sense problemes els nou quilòmetres de què constava la clàssica d'aquest any.

El recorregut presentava una única dificultat muntanyosa a pocs quilòmetres de l'arribada, així que, amb un perfil pràcticament pla, tot feia pressagiar una arribada massiva a l'esprint. Des de l'inici l'Isaac va agafar el lideratge del grup i tot i que va haver de fer front a forts i constants atacs del grup perseguidor va poder mantenir la primera posició, que ja no va abandonar fins al final.

L'etapa va transcórrer amb força tranquil·litat i el grup va marxar de forma compacta fins a arribar al parc de les Cascades, però a partir

d'aquest punt una gran afluència de públic al passeig Marítim va fer témer el pitjor ja que era gairebé impossible que els ciclistes poguessin seguir avançant. Gràcies a la gran col·laboració que van mostrar els diferents equips la cursa va poder continuar sense la necessitat de neutralitzar l'etapa.

El grup capdavanter va imposar un ritme alt, fet que va provocar que el grup perseguidor es trenqués abans d'arribar a l'única dificultat seriosa de l'etapa: el Port del Fòrum. El nivell mostrat pels corredors va ser excel·lent i les terribles rampes del set i del deu per cent del pont que dona accés a Sant Adrià no van ser un obstacle perquè tots superessin aquesta dificultat sense cap problema. A partir d'aquest

punt ja només quedava creuar el riu Besós per accedir al final d'etapa, que va transcórrer sense problemes pel carril bici del parc fluvial. El desenllaç final va ser un magnífic i ben merescut pícnic disputadíssim entre tots els membres del grup sobre la gespa fresca del parc.

En definitiva, ens trobem davant d'una gran jornada festiva, d'esport i companyonia entre famílies que reafirma aquesta clàssica ciclista del Fort Pienc com una de les cites ineludibles que cal marcar dins del calendari d'activitats organitzades per l'AMPA.

***Un pas més
en la defensa
de l'escola pública***

Les escoles no són institucions automatitzades condemnades a la perpetuació eterna del cicle reproductiu per a la qual van ser programades; ni tampoc són, malgrat la singularitat de cadascuna, ubicacions toponímiques tristament i restringidament geolocalitzables.

Les escoles són -som, haurem de dir- sistemes vius; sistemes que evolucionem, que creixem, que madurem. Sistemes habitats per diferents espècies també vives i que es relacionen entre elles, que conviuen en interdependència mútua i que necessàriament interactuen per formar un ecosistema complex, acolorit, divers, dinàmic, social i ecològic que sosté al conjunt

Valgui doncs l'amanida analogia per significar com equip docent, famílies, entorn proper i l'alumnat al centre de tot plegat, esdevenim una comunitat -en aquest cas educativa- que ha de ser capaç de comprometre's i bel·ligerar per la finalitat per la qual ha estat posada en relació i moviment, i que es mesura en la satisfacció profunda, en el desenvolupament integral de capacitats i talents, en les habilitats per viure, per conviure en un món divers i en l'horitzó d'oportunitats de futur per a les nostres filles i fills.

Es tracta, doncs, d'una comunitat que s'ha d'entendre a ella mateixa com a part d'un entorn més ampli, progressivament més complex, que ha de comprendre i amb el qual s'ha de comprometre, perquè el reconeixement de la interdependència mútua és la clau del seu propi èxit i del conjunt

Aquesta és una convicció que progressivament ha anat formant part del llibre d'estil, activitat i horitzó de la nostra AMPA. Durant aquest darrer curs hem seguit donant noves passes en aquest compromís i ara ho compartim.

Cada escola, cada comunitat educativa, cada AMPA, som singulars i abordem necessitats que, malgrat ser sovint comunes amb d'altres, cal atendre des de la proximitat; cada AMPA podem tenir inquietuds o problemàtiques singulars, o trets i característiques pròpies.

Ahora hi ha problemàtiques, inquietuds, necessitats que ens afecten al conjunt i que cal identificar si en volem formar part. Però el que resulta més rellevant d'aquesta consciència de xarxa és el compromís amb el conjunt, la presa de consciència de comunitat àmplia en la qual allò que afecta a un ens afecta a totes i en la qual la força per modificar les coses és el sumatori de cada energia i de cada compromís.

D'aquesta manera, al llarg d'aquest curs han anat sorgint des de les diverses AMPA de la nostra zona problemàtiques diverses, algunes d'elles comunes i d'altres no tant, relacionades amb grups addicionals (bolets), incompliment de compromisos de les administracions educatives, amb el risc a la no continuïtat de programes singulars, amb processos d'estigmatització social d'alguna escola, amb una distribució gens equitativa de l'alumnat amb necessitat de suport més intens, amb equipaments o dotacions insuficients com per ser homologables als estàndards exigibles de qualitat... i també inquietuds, compartides en major o menor mesura, com ara la preocupació per la insuficiència de places públiques de primària com per fer front a la creixent demanda, la inquietud per la situació de les places públiques de secundària, els esforços per recuperar alguna escola i instituts pocs demandats, alguns greuges comparatius amb les escoles concertades...

Tot plegat ens ha fet adonar novament que calia crear espais de trobada, de coneixement mutu, de col·laboració i d'acció conjunta amb la resta d'escoles del nostre entorn. D'aquesta manera, la nostra AMPA, juntament amb les AMPA i AFA de les escoles dels Encants, Ramon Llull, Fructuós Gelabert, Carlit, Concepció i Tabor hem creat una plataforma que cerca coordinar i donar impuls a aquesta feina compartida.

Aquesta plataforma, amb el nucli inicial format per les escoles de titularitat pública de la Dreta de l'Eixample, s'ha constituït formalment sota la denominació de Coordinadora d'Escoles de la Dreta de l'Eixample. Ha nascut, però, amb la voluntat de sumar altres escoles amb

les quals, malgrat no estar situades dins els límits administratius estrictament considerats d'aquest districte, compartim sinèrgies que ens afecten al conjunt.

De la mateixa manera, tot i estar formada per escoles d'infantil i de primària, neix amb la vocació de conèixer en profunditat també les necessitats i inquietuds dels Instituts de secundària que tenim adscrits; amb el mateix ànim d'esdevenir capaços conjuntament de defensar un sistema d'ensenyament públic fonamentat en l'equitat, que posi l'alumnat en el centre de l'activitat educativa i que lideri la constant renovació pedagògica, tecnològica i la millora qualitativa.

Aquesta Coordinadora pretén ser un espai on, a partir del coneixement de les diferents escoles i la seva realitat concreta, puguem arribar a una comprensió del conjunt que ens possibiliti generar demandes consensuades i compartides en relació a la defensa de l'escola pública. En aquest sentit, tant fa si es tracta de demanar una atenció adequada a determinat bolet com la creació de més places escolars, cada acció respon al compromís de cada escola amb el conjunt de l'escola pública.

La pretensió d'aquesta Coordinadora és ser reconeguda com un interlocutor legítim davant les administracions educatives, amb la força que suposa demanar aquesta interlocució conjuntament totes aquestes escoles. Cal que sigui un interlocutor al qual es tinguin en consideració els seus arguments, les seves aportacions i les seves peticions. Però això també suposa escoltar els arguments de l'altre, les seves raons i considerar les seves decisions, compromentent-nos com a part de la comunitat educativa en els objectius que plegats definim per a l'escola pública.

En aquest sentit, hem iniciat espais de comunicació estables amb el Consorci d'Educació de Barcelona a través de la Direcció Tècnica i la Coordinació del districte de l'Eixample, alhora que també amb la representació de l'Ajuntament en el Consorci a través de la figura del Comissionat d'Educació i Universitats.

Aquests espais de comunicació i seguiment ens permeten compartir quines són les intencions de les administracions educatives en relació a la planificació escolar i els arguments que la recolzen, de manera que puguem acordar mecanismes per enfortir conjuntament aquells aspectes que hem valorat favorables i fins i tot que siguin considerades les nostres aportacions, encara que d'entrada alguna part no hi estigui tan a favor.

Com dèiem al principi, aquest ecosistema és un sistema viu i com a tal permanentment en moviment i evolució, de manera que vam iniciar l'activitat amb la mirada posada en el coneixement mutu i vincles, en iniciar procediments i mecanismes per treballar conjuntament, en conèixer les intencions de l'Administració de cara a la planificació de l'oferta pública per al curs següent o en negociar per a la millora d'algunes condicions que han de facilitar l'homologació qualitativa dels diferents projectes educatius i escoles. Per tant, ara hem de donar continuïtat a la tasca iniciada i aprofundir el compromís compartit, en la millora dels mecanismes de legitimitació, participació i decisió, en la implicació amb els instituts adscrits, en el coneixement de les decisions que l'Administració haurà de prendre en relació a la distribució de la matriculació, en els compromisos per dotar i tirar endavant els nous centres creats a la Dreta de l'Eixample, en les accions per renovar projectes i, finalment, en revertir la situació de centres menys demandats o en el compliment dels compromisos adquirits amb cada escola.

I novament en formarem part com a membres de la comunitat educativa, renovarem el compromís amb el conjunt de l'escola pública i, si cal, serem bel·ligerants en la seva millora.

Aquesta activitat desenvolupada ha requerit que tota aportació nostra a la Coordinadora hagi estat fruit de la reflexió, treball compartit i presa de decisions conjunts de la nostra AMPA a través dels òrgans de representació que tenim i els espais de comunicació on exercim aquesta representativitat, i al qual totes i tots sereu benvinguts per posar en consideració les vostres opinions.

Tenim molt a dir i molt a fer!

El patio: un lugar para jugar y para aprender

Es posible que en estos días vuestros hijos hayan vuelto del colegio explicando que se lo habían pasado muy bien con algún juego nuevo en el patio o también que había tanta cola que no lo habían podido probar todavía. Es posible también que no todas las familias del Fort Pienc sepan que un grupo de padres y madres de la Comissió Escola i Barri hemos llevado a cabo, a lo largo de estos años, gracias a la participación de muchas familias y sobre todo a la implicación y soporte del equipo docente y directivo, propuestas de mejora ambiental en el patio para dotarlo de una nueva imagen menos gris, dura y desapacible. **Hemos promovido la diversificación de los usos, generando nuevos espacios para estar y para jugar**, introduciendo rincones verdes, e incorporando nuevos elementos con color y texturas en columnas, muros y suelos.

El patio, es por antonomasia el ámbito del juego al aire libre. También en el patio se pueden promover y fomentar actividades didácticas y de aprendizaje en el exterior, rompiendo los límites entre el aula y el espacio exterior y ofreciendo posibilidades alternativas en la realización de las clases. Los patios de nuestro colegio han cambiado mucho en estos años, y aunque nos gustaría que los cambios fueran más rápidos y más numerosos, hemos conseguido generar nuevos espacios de juego que la comunidad educativa en general ha promovido y que sobre todo los niños han acogido siempre con gran entusiasmo. Hacemos un repaso general de algunas de las intervenciones realizadas, destacando las más importantes y duraderas, con especial énfasis en las novedades de este año y en las propuestas futuras.

Site plan of the 'Escuela Nueva' project showing various outdoor and indoor spaces. The plan includes a large rectangular area with a grid of yellow dots labeled 'Jardín Vertical-Aula Ambiental'. To the right is a large grey area labeled 'Huerto-Aula Ambiental'. Above the grid is a yellow rectangular area labeled 'Refugio-Cueva'. To the left of the grid is a yellow rectangular area labeled 'Biblioteca móvil'. Below the grid is a yellow rectangular area labeled 'Juegos Pintados'. The plan also shows a building with a staircase, a parking area with several cars, and a small area labeled 'Cuarto 60 m² - blanco - costales a forjar'. Dimensions and elevations are provided throughout the plan.

Jardín Vertical-Aula Ambiental

Juegos Pintados

Huerto-Aula Ambiental

Pared Escalada

basilic 60% • blanc • chistes & forat

Grado-Aula Abierta

Juegos pintados en el suelo

Biblioteca móvil

Juegos Pintados

Biblioteca móvil

Juegos de mesa

Minipistas Atletismo

Espacio disponible (Futbol-Basque)

Espacio disponible (Futbol-Basque)

Áreas verdes

Se han realizado áreas verdes para descanso, para una mejora ambiental general y/o también para el desarrollo de actividades pedagógicas: una de las primeras intervenciones del año 2009 ha sido **el huerto** debajo de las escaleras del patio de entrada desde la plaza -donde además hay un árbol donado y plantado por el Ayuntamiento de Barcelona -, un rincón verde que se ha convertido en un importante espacio para realizar actividades pedagógicas y didácticas despertando en los niños interés, conocimiento y respeto por las plantas. Lleva más de siete años en el colegio pero parece que siempre estuvo allí. Nadie se imaginaría la escuela sin este rincón verde. Las plantas han crecido y la madera ha envejecido muy bien. ¡Goza de muy buena salud!

También hemos plantado arbustos y plantas en maceteros para reducir el impacto del cerramiento y la instalación del **jardín vertical** en el patio de primaria. Esto ha producido un cambio importante en un escenario tan desangelado, aportando color y alegría. Sin embargo, se necesitará intervención de mantenimiento, con una importante mejora y renovación de las plantas que se llevará a cabo durante el próximo curso.

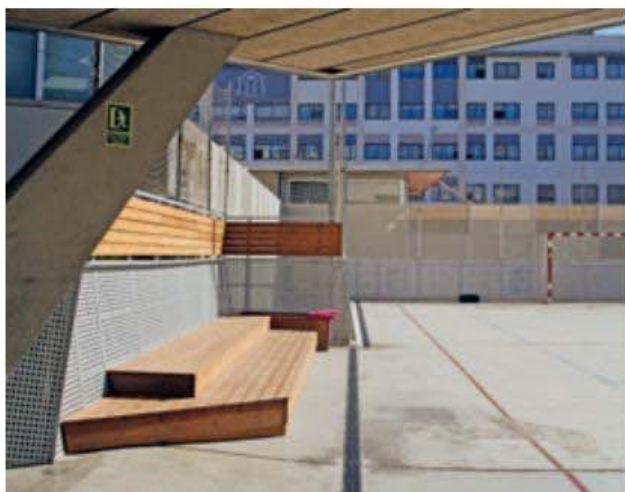
Rincones de actividades

Se han propuesto nuevas zonas o rincones de juego: en el patio de primaria se han realizado en años pasados un **muro de escalada** y una **zona pic-nic/descanso**. La **zona de juego del huerto** y, sobre todo, la **grada-aula** abierta en madera son dos de las novedades de este año.

La primera es una intervención en el patio de entrada desde la plaza, en un rincón desaprovechado entre el hueco debajo de la escalera, una zona de jardín y el precioso árbol que tenemos. Aquí los niños podrán volver a entrar en contacto con la naturaleza y realizar juegos simbólicos tranquilos con objetos, en su gran medida naturales. Allí se han dispuesto varios *mini-mundos* que son pequeñas composiciones e invitaciones al juego simbólico donde con imaginación y combinaciones varias, los niños podrán dejar volar su creatividad rodeados de vegetación.

Sin embargo, la gran novedad de este año, ha sido la instalación de la **grada aula/abierta** en un espacio infrutilizado del patio de primaria, que hemos podido llevar a cabo después de un largo proceso de gestación de casi dos años. ¡Ha sido realmente muy esperado y muy deseado! La grada ha sido recibida con una gran euforia y expectativa por todos los niños y niñas de la escuela, que no paraban de preguntar, cada vez que nos veían, cuándo estaría listo su nuevo rincón de juego. Desde el primer día se han apropiado de este nuevo espacio: allí juegan, se reúnen, inventan historias, aprenden jugando y además se podrán desarrollar actividades didácticas al aire libre rompiendo los límites entre aulas y patio.

El patio de infantil ha acogido **nuevas alternativas de juego** también, a partir de objetos de fácil manipulación y materiales reciclados: utensilios de cocina en desuso (donación de las familias de la escuela), conos de hilo y cajas de fruta de plástico. Todos estos elementos permiten múltiples posibilidades de juego y recorridos por parte de los niños y niñas: construir casitas, preparar comidas en el arenero o viajar en tren. Por otro lado, se han propuesto unos rincones de juego / *mini-mundos* de coches con elementos naturales (piedrecitas, tabloncillos de madera...) para construir carreteras o para que cada niño/a pueda crear su propio escenario y paisaje.

Por último, se ha instalado una **pizarra** que, evidentemente, ha quedado pequeña para tanta creatividad y que ha provocado que el patio se llene de trazos de tizas de colores tras la jornada escolar.

Juegos

Durante el curso pasado y en el actual se han creado **nuevas áreas de juego en el pavimento**, pintando juegos tradicionales y no tradicionales, organizados, pre-deportivos y deportivos como el twister, la rayuela, diversos juegos de saltos y pistas para correr.

Los juegos que se han pintado este año son el resultado de la propia selección de los niños y niñas de primaria, quienes realizaron una votación y finalmente decidieron que tendrían una pista de carreras y un juego de salto. Junto con la Comisión de Dinamización, se optó por un diseño que evoca el tema de los planetas relacionado con la decoración de invierno de este año escolar. Será una ocasión para jugar y, a la vez, un recurso didáctico. También **hemos pintado en la zona del huerto** y bajo la petición del colegio, ante las reclamaciones de los propios niños, una línea en el suelo que delimita la zona donde se pueden utilizar los juguetes de ruedas y la zona destinada a los juegos de mesa gigantes y tranquilos. Esto favorecerá grandes mejoras en la convivencia y en el desarrollo de las actividades de juego.

Diversificación del uso del patio, para el juego y el aprendizaje

Para el próximo año escolar tenemos previstas nuevas actuaciones: **la mejora del jardín vertical existente**, que ya hemos comentado, y la realización de un **refugio-casa** y de un **mural pintado** con la participación de los niños, al fondo de la pista de básquet. También llevaremos a cabo el proyecto **“Omplim de vida els espais oberts (El pati i el carrer)”**, una propuesta que acaba de recibir financiación del Ayuntamiento de Barcelona en la Convocatoria 2017 y que propone plantear el espacio exterior como un lugar de encuentro, experimentación y co-educación donde el juego y la literatura sean los protagonistas. Ya os iremos contando durante el próximo curso.

Los patios y los espacios colectivos de los centros escolares, son espacios educadores en el desarrollo de dinámicas de apropiación del espacio común y de cohesión social a través del juego-aprendizaje. En ellos queremos favorecer la interacción entre proyectos pedagógicos y espacio físico, estrechando los lazos sociales entre la comunidad escolar y el barrio a través del trabajo colaborativo en el interior y en el entorno escolar inmediato. **Como siempre, para que todo este proceso siga en marcha y tenga sentido, necesitamos vuestra participación. ¡Que estéis muy atentos a las próximas convocatorias! ¡Entre todos y todas Fem Patis, Fem Escola i Fem Barri!**

Comissió Escola i Barri

Primers passos del camí escolar

Heu participat en un dels tallers de cal·ligrafia urbana?

Us recordeu de l'enquesta de mobilitat i observació de l'espai públic que l'escola us va fer arribar abans de Setmana Santa?

Doncs bé, aquestes són algunes de les primeres actuacions del projecte *Camí escolar, espai amic* impulsat per l'Ajuntament de Barcelona i en el qual participa la nostra escola, juntament amb l'escola Sagrat Cor del carrer Ribes, des de principis del curs 2016-2017. És un projecte educatiu que busca fer del carrer un entorn segur, acollidor i formatiu per als alumnes, i més enllà per a la ciutadania en general.

Els tallers de cal·ligrafia urbana

Aquestes accions artístiques i lúdiques són intervencions al carrer pensades per impulsar la recuperació de l'espai públic com espai de relació i convivència. S'emmarquen en el projecte *Fem Escola, Fem Barri* que la Comissió Escola i Barri promou des de fa uns anys per reforçar el sentit d'identitat i pertinença al barri des dels centres escolars. Enguany s'han proposat tallers de cal·ligrafia urbana a partir de la reinterpretació abstracta de la flor del panot, símbol de l'espai públic de Barcelona.

Un primer taller, amb la col·laboració de l'artista Catie de Balmann, va reunir famílies de totes les escoles situades al llarg del carrer Ribes: Fort Pienc, Sagrat Cor i Pere Vila. Les famílies han pogut deixar la seva empremta pintant el carrer amb guix, a partir de signes que conformen la flor del panot, el divendres 2 de desembre com a prova a la plaça Fort Pienc, i el dissabte 11 de març al voltant dels 3 centres escolars. El segon taller, organitzat amb la col·laboració del programa Interfícies del Centre d'Arts Santa Mònica i el grup Archizoom, va tindre lloc el dissabte 22 d'abril a la cruïlla del carrer Ribes amb Sicília. Els nens i nenes del Fort Pienc van tenir l'ocasió de fer servir la seva cal·ligrafia-panot, una peça que havien treballat a l'aula amb la col·laboració de les mestres i de l'equip directiu de l'escola i que consisteix en una flor groga "signada" per cada alumne.

L'objectiu principal d'aquestes activitats ha estat plantejar una reflexió sobre la importància que els ciutadans, i en particular els nens i les nenes, s'apropriïn de l'espai públic, ja que han tingut la possibilitat d'intervenir-hi i participar-hi activament.

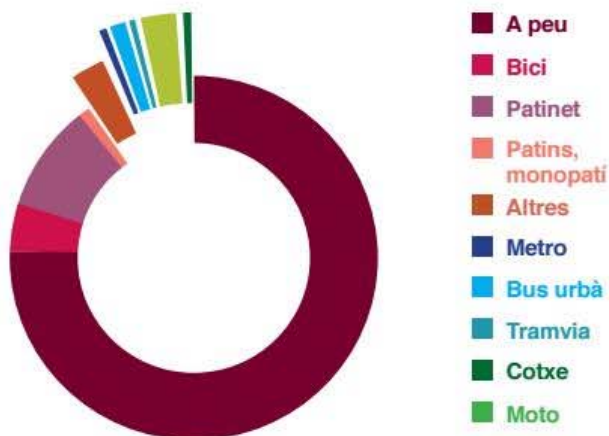
Primers resultats de l'enquesta de mobilitat

El projecte *Camí escolar, espai amic* pretén afavorir els desplaçaments a peu, segurs i agradables dels nens i les nenes des de casa a l'escola, i potenciar la seva autonomia personal, la responsabilitat i el civisme de la ciutadania. Per identificar els hàbits de mobilitat i els problemes que es troben en els desplaçaments a l'escola, s'ha realitzat una enquesta amb preguntes sobre l'itinerari que segueix cada nen o nena per anar a l'escola i com ho fan. Alhora, el qüestionari permet conèixer la percepció que tenen del recorregut i de l'espai públic del barri, així com les dificultats i obstacles que s'hi troben.

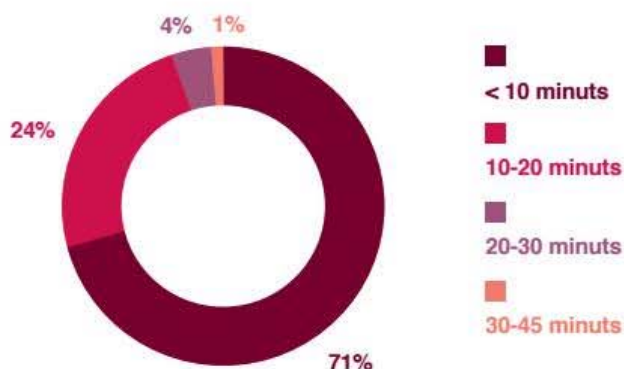
Dels 307 qüestionaris tornats¹, es desprèn que els infants que van habitualment sense adults a l'escola són poquets: la proporció d'infants sense acompanyant adult passa de només 13% amb 8 anys, a 55% amb 12 anys, malgrat que la gran majoria resideixi a prop de l'escola: el 70% té un trajecte de menys de 10 minuts i la meitat viu a menys de 400m sense haver de creuar carrers molt transitats com la Gran Via, el passeig de Sant Joan o la Meridiana.

Amb recorreguts tan curts no és d'estranyar que els mitjans de transport motoritzats (cotxe, moto, transport públic) siguin minoritaris. Els desplaçaments a peu (o en patinet, patins, monopati i bici) representen el 90% del total. Tot i que venir caminant apareix com una evidència per als alumnes més propers a l'escola, el caràcter saludable i sostenible dels mitjans actius (a peu, amb bici o patinet) està esmentat per unes quantes famílies. Gairebé tothom està satisfet amb el mitjà de transport que fa servir, no obstant això n'hi ha uns quants que preferirien venir amb bici, patinet o patins, mitjans que tenen una popularitat molt gran entre l'alumnat.

Mitjà de transport

Temps del desplaçament casa-escola

¹ Totes les classes, de P3 a 6è, han respost amb un alt nivell de participació, amb gairebé un 70 % de mitjana. L'anàlisi dels itineraris i dels punts forts / punts negres dels espais comporta un important treball d'interpretació i desxifrat. Publicarem l'anàlisi completa de l'enquesta al blog de l'AMPA quan estigui finalitzada.

El camí a l'escola, una aventura rutinària

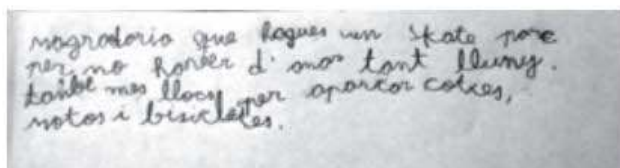
I com perceben els nens i nenes el seu recorregut entre casa i escola?

La percepció majoritària és positiva: “agradable”, “divertit”, “fàcil”, “tranquil”, “bonic”, “entretingut”, o fins i tot “supercalifragilisticespialidos”... perquè van en patinet, perquè comparteixen una estona agradable amb els pares i mares (“cantem”, “anem parlant de coses interessants”), o bé perquè es troben amics al camí. Un terç el qualifiquen de manera neutra i objectiva: “curt”, “ràpid”, “normal”, “és el camí a l'escola” (?!?). Però gairebé un de cada 8 en té una percepció negativa: “avorrit”, “sorollós”, “massa cotxes”, “brut”, “poc segur”... i uns pocs en tenen una percepció mixta: “agradable, però s’ha d’anar amb precaució”, “una part bonica, l’altra lletja”, “agradable fins arribar al voltant de l’escola”, “trobo molta gent coneguda però massa pipis, caques i pudors”. No us perdeu la resposta més original d’aquest nen de 4 anys que ve caminant amb els seus pares des del carrer Consell de Cent: “una aventura rutinària”. I si aquesta seria la veritable meta del projecte *Camí escolar, espai amic*? Que, dia rere dia, els nostres infants puguin viure el camí a l’escola com una aventura: amb petits descobriments, reptes, trobades i moments emocionants que els ajudin a fer-se més autònoms i espavilats... l’aventura de fer-se gran! Mans a l’obra perquè les condicions de seguretat (viària i social) ho permetin sense perill!

Què els agradaria trobar en el seu camí cap a l'escola?

Pel que fa a les expectatives, molts voldrien trobar-se més amics al camí cap a l’escola. Però també, entre d’altres: flors, botigues xules, un camp de futbol, carrers més nets, menys cotxes i autocars, més colors, i regals! Alguns també reivindiquen que els voltants de l’escola siguin tots de vianants (en particular el carrer Sicília), amb un parc entre el carrer Ribes i el carrer Alí Bei, que fins i tot podria unir-se al parc de l’Estació del Nord, després de traslladar l’estació d’autobusos...

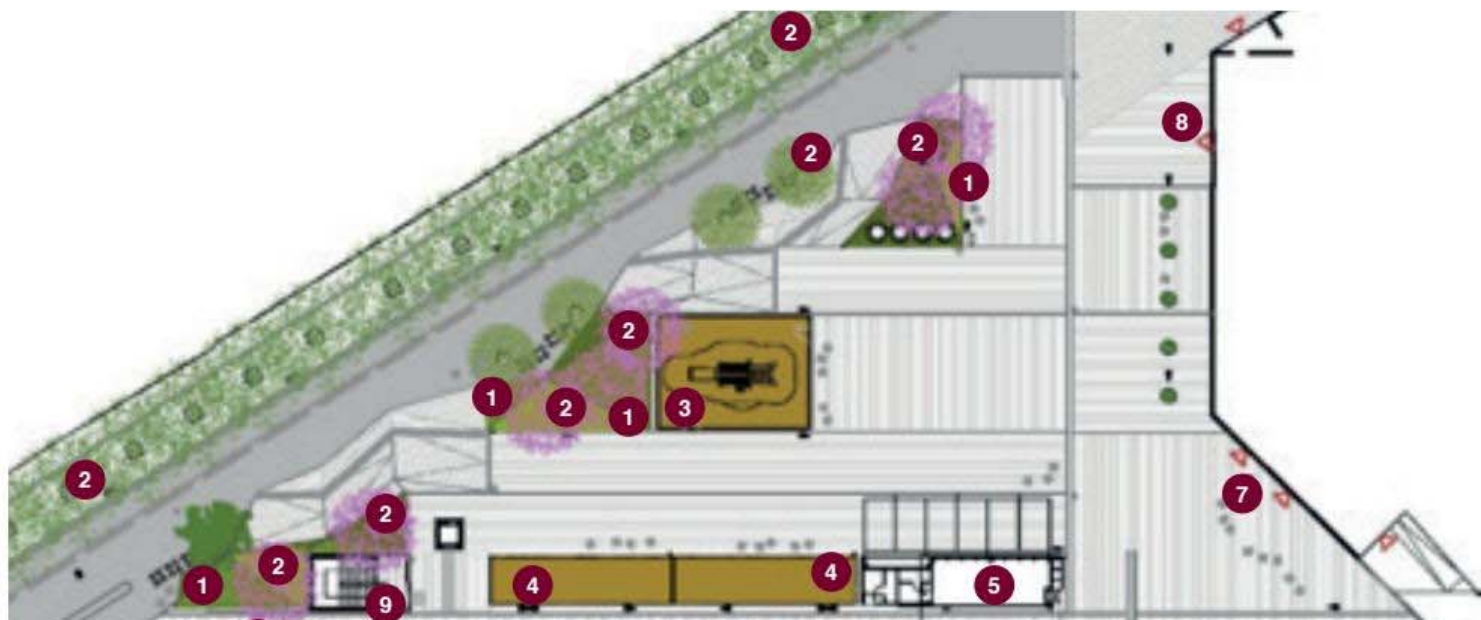
La futura plaça al triangle Ribes / Sicília / Alí Bei

Uns dels punts negres que heu esmentat de manera més recurrent és l'espai situat a la cruïlla dels carrers Ribes, Sicília i Alí Bei, molt a prop de l'escola. És un espai "deixat", "desaprofitat", "infrautilitzat", que "fa pudor" i està "molt brut". El carrer Ribes, que gaudeix en general d'una bona imatge perquè és de vianants, no ho fa tant en aquest tram: els obstacles (terrasses de bar, carril bici, voreira inclinada, esglaons, pous de ventilació del parking subterrani...) deixen menys espai per als vianants i la convivència amb els ciclistes no és bona. Però el que més preocupació i descontentament genera és la concentració d'indigents i grups de persones que "beuen alcohol", "es barallen", "criden", "fan por" i de manera general creen un mal ambient i un clima d'inseguretat.

L'Ajuntament porta uns anys desenvolupant un projecte de *pacificació dels entorns de l'Estació del Nord*. Es tracta d'una actuació urbanística que, si bé no resoldrà per art de màgia el problema social, sí que pot influir positivament perquè aquest espai públic sigui reutilitzat pel veïnat, amb l'objectiu de reduir la degradació de l'entorn i millorar la convivència. Està prevista una remodelació de l'espai que minimitzi els desnivells i recuperi certa centralitat, amb rampes en lloc d'esglaons, amb la desaparició dels pous de ventilació i dels racons que propicien l'acumulació de deixalles, amb la conversió en zona de vianants del tram del carrer Sicília entre Alí Bei i Ausiàs Marc, amb la requalificació del Punt Verd en aula ambiental... Dels plànols del projecte no es desprèn però una millora respecte al carril bici per resoldre els conflictes entre vianants i ciclistes.

1. Vegetació
2. Arbrat
3. Jocs infantils
4. Pistes de petanca
5. Punt Verd
6. Càrrega i descàrrega, Punt Verd
7. Nou accés a l'equipament
8. Sortida d'emergència de l'equipament
9. Nucli d'accés a l'aparcament
10. Parada de bus

Un procés participatiu per a la elecció dels jocs infantils?

Una bona notícia, sobretot per a la nostra canalla, és que també es preveu la instal·lació d'uns jocs infantils, i des de la Comissió Escola i Barri hem insistit perquè la elecció dels jocs sigui el més participativa possible. Hem dissenyat una enquesta *online* amb propostes que compleixen amb les exigències d'instal·lació i manteniment del Servei de Parcs i Jardins de l'Ajuntament i amb els condicionants tècnics derivats de la presència del pàrquing de l'Estació del Nord a sota de l'àrea de joc, però també amb la preocupació que els jocs puguin ser utilitzats per a molts infants alhora, siguin adaptats a diverses edats i tinguin un atractiu visual que contraresti la percepció negativa actual de l'entorn.

Entre les opcions possibles, les més votades han sigut: el vaixell amb tobogan i el mòdul amb tobogan parcialment accessible amb cadira de rodes.

Ara esperem que els serveis tècnics de l'Ajuntament realment tinguin en compte l'opinió de les famílies del barri i que els jocs finalment escollits us agradin! Si tot va bé, el procés de licitació de les obres s'obrirà abans de l'estiu i en veurem el resultat després de 7 a 9 mesos d'obres.

I el següent pas serà reclamar una nova entrada a la nostra escola des de la futura plaça, aprofitant l'espai alliberat en l'actual entrada per Alí Bei per ampliar el pati infantil.

El nostre *Camí escolar* tot just comença...

Mòdul amb tobogan

Vaixell

Entrevista a:

Jordi Navarro

Coordinador de Promosport

Quants anys portes treballant a l'escola i quines funcions hi has realitzat?

Vaig tenir el primer contacte en el casal d'estiu del 2008, però després vaig marxar de viatge i no vaig tornar fins al curs 2010-2011. Des de llavors he estat amb les extraescolars i els casals de Promosport, tot i que també he fet de monitor de menjador i de vetllador.

Tens alguna altra ocupació al marge de l'escola?

Sóc professor d'educació física a secundària. Des del curs passat combino les dues coses.

Podries descriure'ns les funcions d'un coordinador d'extraescolars?

Bàsicament és una figura que serveix de nexa entre les famílies, l'escola, l'equip de monitors i l'empresa. Cal fer un seguiment de les activitats per assegurar-ne la qualitat en tots els sentits. S'ha de tenir contacte directe amb els monitors i estar atent al feedback dels nens i nenes, per tal de millorar les seves sensacions. La comunicació amb les famílies és bàsica, tant per solucionar temes burocràtics i econòmics com per atendre i buscar

solució a les situacions que puguin sorgir. Durant el dia a dia, cal ser resolutiu ja que sempre hi ha alguna cosa o altra per atendre. I a més sempre queda la tasca de pensar més enllà, de buscar innovar de cara a propers cursos, d'organitzar casals i noves activitats, de preparar homologacions, de gestionar les competicions, de treballar en l'equip de monitors, de preparar portes obertes... sempre s'està distret!

Quins són els majors reptes de la coordinació?

Jo penso que la clau de l'èxit està en l'equip de monitors. Amb un bon equip la qualitat en les activitats està assegurada; els nens i nenes s'ho passen molt millor, es redueixen factors de risc, i hi ha un millor control de l'activitat, dels espais i del material. Tot plegat redueix considerablement les problemàtiques que puguin sorgir i fa més agradable la vida del coordinador.

Crear un bon equip, donar-li suport i acompanyar-lo, i mantenir un bon ambient entre monitors i els propis nens i nenes, per a mi aquest és el major repte de la coordinació.

Jo penso que la clau de l'èxit està en l'equip de monitors. Amb un bon equip la qualitat en les activitats està assegurada.

I al començament de curs?

Cada any representa un repte! Per molt que es contemplin les problemàtiques d'anys anteriors, sempre n'apareixen de noves. L'important és pendre-s'ho amb filosofia perquè són unes setmanes de canvis i més canvis.

Què et manté ocupat actualment?

Ara mateix el casal d'estiu. Estem en plena època d'inscripcions i s'estan ultimant detalls. Paral·lelament també estem preparant el tancament de les extraescolars i preparant les activitats del proper curs.

Quines són les activitats incorporades més recentment a la graella de Promosport?

Bàdminton i Jugar i moure's. La primera és una activitat d'iniciació als esports de raqueta i l'altra és una activitat lúdico-esportiva pels nens i nenes d'infantil.

I les extraescolars tradicionalment amb més èxit?

Cada any va variant una mica. Aquest any han estat Patinatge, Gimnàstica Rítmica i Bàsquet.

Com és la teva relació amb els nens que realitzen les activitats?

Tot i que no estic directament amb ells, procuro mantenir-hi el contacte. Quan puc passo per les activitats i miro d'interactuar-hi per saber com estan i com s'ho estan passant.

Penso que és important crear uns hàbits d'activitat física en família perquè ajuda a crear vincles i a assolir hàbits de salut tant en els més petits com en els grans.

Com recomanaries enfocar les activitats esportives en família?

Penso que és important crear uns hàbits d'activitat física en família perquè ajuda a crear vincles i a assolir hàbits de salut tant en els més petits com en els grans. El més important és buscar un component lúdic i triar aquelles activitats que agradin més, ja que si s'aconsegueix que petits i grans s'ho passin bé les possibilitats d'èxit seran majors.

Ens pots explicar alguna anècdota que t'hagi passat o que recordis especialment?

Buf, doncs ara mateix no sabia què dir... Suposo que l'anècdota està en el bon rotllo que procurem tenir sempre al despatx de l'AMPA. Sempre riem i busquem el cantó divertit de les coses. Acudits, cançons, balls flamencs, solos musicals, desfilades amb disfresses, berenars improvisats, moments MacGyver... Tot el que pugueu imaginar i més. Ens ho passem molt bé!

Entrevista a:

Ana Santamaría

Coordinadora d'anglès de Kith

Quants anys fa que treballes com a professora d'anglès o coordinadora?

Porto treballant sis anys com a professora d'anglès. A Kith hi treballo desde fa quatre anys i aquest és el meu segon any com a coordinadora.

Podries descriure'ns les principals activitats del coordinador?

Les principals tasques del coordinador es divideixen en dos vessants. D'una banda, hi ha la part humana; nosaltres som els encarregats

d'estar en contacte directe tant amb les famílies com amb l'Ampa i la direcció. D'aquesta manera, fem d'intermediaris entre l'escola i Kith. Resolem qualsevol dubte o problema que pugui sorgir durant l'hora de l'extraescolar. Està clar que cada escola funciona diferent i sempre ens adaptem a la seva dinàmica, ja que nosaltres, al cap i a la fi, som convidats. En el meu cas, tinc la sort d'estar alliberada al Fort Pienc i d'aquesta manera puc atendre els pares durant les tardes o bé un cop s'ha fet la sortida dels infants. Un dels meus principals

objectius, però, és que es donin classes de qualitat i de manera lúdica. Per això en aquest sentit enfoco la meva feina a donar suport a l'equip de professors en tot allò que necessiti; material, aportar-li idees, assistir els nens que es puguin trobar malament en aquell moment, substituir-los puntualment, etc.

Un dels meus objectius és que es donin classes de qualitat i de manera lúdica.

D'altra banda, hi ha la part de gestió interna: revisió d'altres i baixes, supervisió de llistats d'assistència, organització (conjuntament amb l'Ampa) de reunions de pares i tutories, revisió de butlletins de notes, planificació de fi de curs, etc.

Quins són els majors reptes de la coordinació?

En la meva opinió, un dels principals reptes de la coordinació és saber gestionar i ser resolutiu en el mateix moment en què s'està treballant. No oblidem que en el cas de la coordinació d'extraescolars estem a càrrec d'infants i hem de saber entendre les seves necessitats, a banda de l'activitat que se'ls estigui impartint. Això en si ja és un repte.

Un altre dels reptes és saber-se comunicar amb els pares i l'Ampa, sense deixar de banda l'organització a nivell intern. En el cas del Fort Pienc, per exemple, nosaltres hem entrat just aquest any i som nous. Al principi sempre t'has d'adaptar i saber on estàs. He de dir, però, que ha sigut molt fàcil treballar en aquesta escola ja que se'ns han obert les portes des del primer moment i hem tingut un suport molt gran per part de la Susana, la coordinadora. Ella ha sigut el nostre pilar fonamental.

I el repte més gran de tots, sens dubte: que els nens entrin i surtin contents de l'extraescolar. Que vinguin motivats!

Què et manté ocupada actualment?

Actualment estic treballant a Kith al 100%. El meu objectiu a curt termini és seguir formant-me com a docent; estudiant un master i ampliant els meus estudis en l'especialitat d'anglès. M'agradaria dedicar-me a la docència en un futur, sens dubte. Imagino que ve de família, ja que tant els meus pares com la meva germana s'han dedicat a l'educació durant molts anys. Tot i que no m'importaria treballar en algun altre sector on es pugui aplicar la llengua anglesa com a eina principal.

Et mantens en contacte amb els pares?

Sí, estic en contacte amb alguns pares. Sobretot per fer el seguiment dels seus fills. La veritat és que m'hi sento molt a gust, ja que la majoria d'ells són molt oberts a parlar i tenen comprensió.

Com és la teva relació amb els nens que realitzen l'activitat?

La meva relació amb els nens és propera, però a la vegada marcant un rol de referent de l'activitat d'anglès. Ells ja em coneixien i saben qui sóc. Els he donat classe alguna vegada i saben que, si en algun moment no responen positivament envers el professor, jo estaré allà supervisant.

Com feu a classe per potenciar la participació dels nens?

Cada nen és un món i cada grup també. La principal eina per fer que participin activament és a través del joc i les dinàmiques en anglès. A més de l'empatia que es creï entre ells i el professor, clar.

Cada nen és un món i cada grup també. La principal eina per fer que participin activament és a través del joc i les dinàmiques en anglès.

Sense oblidar la part més "avorrida" per a ells que és el treball amb el llibre per assolir els

coneixements. Això ja ho decideix cada professor, tot i que ha de seguir la mateixa línia pedagògica. En aquest cas, es pot potenciar la seva participació valorant positivament la seva feina.

Sobretot s'ha de perdre la por a equivocar-se, ja que al contrari del que es pensa es guanya fluïdesa quan un es llança a parlar i es poden anar rectificant els errors.

Què recomanaries als pares per practicar anglès en família de manera lúdica?

Jo sempre recomano el mateix als pares, sobretot per als nens d'infantil: que enfoquin l'anglès com a una llengua innata. Fer una mena d'inmersió lingüística en el dia a dia. Utilitzant expressions i vocabulari en les rutines diàries; a l'hora dels àpats, el moment de la dutxa, quan van pel carrer, etc.

Que vegin els dibuixos i pel·lis en versió original i que comencin a llegir llibres en anglès el més aviat possible. Fins i tot alguna vegada, he recomanat a pares alguns enllaços per visualitzar cançons a Youtube (com ara les de Super simple songs. Allà s'hi pot trobar un ampli ventall de cançons relacionades amb diferents temes. També es pot repassar vocabulari amb flashcards.

Adaptar jocs a l'anglès, com per exemple l'aranya (The Spider), el mocador (Steal the flingsock), etc.

Però sobretot s'ha de perdre la por a equivocar-se, ja que, al contrari del que es pensa, es guanya fluïdesa quan un es llança a parlar i es poden anar rectificant els errors.

Ens pots explicar alguna experiència que t'hagi passat o que recordis especialment?

Una vegada estava treballant amb un grup de P3 i una de les nenes de sobte es va marejar i

va començar a vomitar. Aquella situació em va sobtar molt, ja que la nena era molt petita. Se'm va encongir el cor.

En el cas del Fort Pienc, a principi de curs teníem una nena que no ens apareixia a les llistes ni estava matriculada a l'extraescolar d'anglès, així que la vam "adoptar" durant algunes classes i al final va resultar que havia de fer una altra activitat.

Què t'ha cridat més l'atenció en aquesta escola en comparació amb altres?

El que més m'ha cridat l'atenció del Fort Pienc són les seves instal·lacions: al meu parer, tenen molta llum i conviden a entrar-hi tot creant un bon ambient tant per als docents com per als monitors i els nens. A més, la seva línia educativa és molt interessant, ja que treballen per projectes, tot fet d'una manera molt lògica. Es veu que hi molt de treball al darrere. I, sobretot, el paper de l'Ampa (sense ser condescendent), ja que els pares estan realment implicats en l'escola i hi ha una participació directa i sana.

Per exemple, em va encantar la idea que cada any es decori l'escola escollint un tema diferent. M'agrada, a més, tenir dos referents com la Susana i el Jordi. Fan una feina fantàstica!

La ubicació és perfecta; tens tota mena de transports a prop, pots arribar al centre de Barcelona en 15-20 minuts, a 10 minuts tens la platja, pots escollir entre el parc de l'Estació del Nord o la Ciutadella... En fi, perfecte si quan surts de treballar no tens altres ocupacions i vols aprofitar per relaxar-te!

Del pont de Marina al centre del Fort Pienc

La Mònica Casanovas, primera presidenta de l'Ampa, deixa l'escola convençuda que ha estat la millor escola per als seus dos fills

Mar Rocabert

La **Mònica Casanovas** va ser de les primeres mares de l'Escola Fort Pienc, de les que van convertir els barracons de sota el pont de Marina en un col·legi decent per a la primera promoció del curs 2003-2004. Recorda una vegada que tot es va inundar i els alumnes no podien ni entrar a l'escola. Mestres i pares van aconseguir que aquell despropòsit de l'administració es convertís en una de les moltes batalles que han construït els ciments del que ara és el Fort Pienc, segurament l'equipament que dona més vida al barri. Malgrat saber que aquells animalons que el seu fill, l'Albert, veia sota el pont no eren lirons, va fer una aposta per l'escola pública del barri i no se'n pot sentir més satisfeta.

Aquest és l'últim curs de la Mònica com a mare de l'escola, però s'emporta un títol que no caduca, el de primera presidenta de l'Ampa. Quan falten poques setmanes perquè deixi el Fort Pienc, recorda amb els ulls entelats aquells inicis, que van ser decebedors i engrescadors a parts iguals. "Si una cosa he après és que la il·lusió mou muntanyes", emfatitza, mentre explica com van convertir quatre mòduls desangelats en un centre innovador. Al darrere, un equip de mestres entregats liderats pel David Beltran, director, i l'Anna Font, cap d'estudis, que hi van posar l'ànima, i un grup de pares que no tenien altre remei que donar-ho tot, formant batallons per anar trampejant la mala planificació.

De la necessitat va sorgir l'Ampa i de seguida s'hi va implicar. Recorda que el Miguel Ángel Vidal va ser un dels impulsors. Les comissions imprescindibles al principi van ser sobretot la d'infraestructures i la de menjador. De mica en mica se'n van crear d'altres i, en proporció, els pares que hi participaven eren molts més que ara. "Ens coneixíem tots", reconeix, era una escola que començava i vam fer molta pinya. Més endavant es va perdre una mica aquella essència, perquè la comunitat es va fer més gran, i es va passar de famílies que es dinamitzaven soles a crear una Comissió de Dinamització.

Després de tres anys als barracons, el gran canvi va ser passar a l'edifici nou, a la plaça del Fort Pienc, i hi va haver un "període de dol, de desmuntar tot allò creat". Recorda aquest pas amb alegria i amargor perquè "des del principi" veien que "l'edifici era massa petit" per albergar una escola de dues línies, i s'hi van afegir els bolets d'alguns cursos. Van intentar dir-hi la seva, però és evident que poc els van escoltar. El que segueix és sabut, goteres des del primer dia i tots els altres problemes de mala construcció que es van anar revelant, com un pati que no compleix ni les mesures mínimes.

"El que més la compensa és que la seva filla, la Carla, li hagi dit que el Fort Pienc és l'escola que ella volia"

A través dels diferents càrrecs que ha tingut, reconeix que ha passat moments molt bons i no tant bons, com la vida mateixa. Però el que més la recompensa és que la seva filla, la Carla, que el curs vinent comença l'institut, li hagi dit que el Fort Pienc és l'escola que ella volia. "S'emporta una infància de luxe", diu orgullosa. "L'escola es va construir a partir d'un full en blanc", amb un programa que prioritza l'aprenentatge per projectes i sense llibres, que en aquell moment era més que innovador, es feia en molt pocs centres. "La nostra escola és molt potent, els alumnes surten molt preparats", afegeix.

L'apunt més personal

"Formar part de l'Ampa m'ha fet créixer. Estar a l'Ampa canvia molt la relació amb l'escola, entens moltes coses que de vegades des de fora no s'entenen, et fa ser més tolerant i et fa veure que el teu punt de vista és minúscul. Sents respecte per la feina dels mestres i els professionals de l'educació. Crec que els pares també són un valor, a més a més, en aquesta escola hi ha gent molt preparada, amb criteri i que posa un llistó força alt a l'escola, que està obligada a no adormir-se".

"Si una cosa he après, és que la il·lusió mou muntanyes"

No tot és bonic

"Em van costar molt els malentesos, però aprens a fer-te menys permeable. A vegades has de prendre partit en determinades situacions i fer coses amb les quals potser no estàs 100% d'acord però prima la majoria. Has de fer que la gent arribi a un consens, i passes molts nervis i tensió. Sap força greu quan després de força feina conjunta, arriba algú que només veu la part dolenta del que es porta a terme. He viscut malament la falta de límits, cal ajudar i participar però respectant els diferents àmbits d'actuació, sense intervencionismes, s'ha de ser prudent".

Tres motius per implicar-se

- 1. Per corresponsabilitat:** cal implicar-se a nivell social, en allò que un creu, és necessari esdevenir un model actiu per als nostres fills per tal de canviar allò que no ens agrada i lluitar pel que volem.
- 2. Perquè tothom és important:** la teva opinió sempre interessa. Totes les opinions són importants, el que no veu un ho veu l'altre, un projecte viu és la suma de la diversitat de formes de ser i pensar. Cal que tothom s'hi senti representat.
- 3. Per generositat:** cap a l'escola, cap al teu fill. Sovint donar ens omple més que rebre i ens fa créixer com a persones i com a projecte. Entre tots i totes fem escola.

Carta d'un pare de 6è

a totes les famílies (sobretot a les de P3)

Quan em van proposar que escrigués unes línies per explicar no sé el què a no sé qui, no sabia ni com començar: quèquicom... us sona? Finalment em vaig posar a la pell d'uns pares de P3 i vaig pensar en què hauria agraït llegir a la revista de l'AMPA.

Així doncs, per què em dirigeixo sobretot a les famílies de P3? Per donar-vos la benvinguda i el relleu, ja que per a nosaltres aquest és l'últim curs (snif!) i vull que tingueu claríssim que heu encertat triant aquesta escola pels vostres fills (evidentment, si esteu llegint aquestes línies és perquè així ho heu fet).

Tots coneixem el tòpic “aprofiteu a gaudir dels nens, que el temps passa volant”, i realment és del tot cert.

Una de les coses que més positivament valorem és que el nostre fill sempre ha anat content a l'escola; potser això és pel seu caràcter o potser és per l'ambient que s'ha trobat i el tracte que ha rebut de mestres, monitors i tot el personal no docent (recepció, secretaria, neteja...), que sempre ha estat molt familiar i afectuós.

Tots coneixem el tòpic “aprofiteu a gaudir dels nens, que el temps passa volant”, i realment

és del tot cert. No fa res que el nostre fill estava jugant al pati d'infantil amb la sorra i ara està a punt d'entrar a l'institut!

Són molts els records que em venen al cap. Darrera quedaran les anades i tornades de l'escola acompanyant el nostre fill (“Què has fet avui al cole? Ai, papa, res, no em ve de gust explicar-t'ho!”), els divendres a la tarda al parc o a la placeta (“Marxem ja! Cinc minuts més! Últim partit!”), les festes conjuntes d'aniversari (“Obrim els regals? Mengem ja el pastís?”)...

Però l'objectiu d'aquest escrit no és tant parlar dels fills, que també, doncs són el motiu de la nostra vinculació a l'escola, sinó que és parlar de la nostra experiència com a pares. Des que vam entrar a l'escola i vam anar a la primera assemblea de l'AMPA del Fort Pienc ja ens vam adonar que aquesta no era una AMPA “al uso”. Es respirava un ambient de molta implicació, col·laboració i presència molt activa dels pares i mares en tots els assumptes relacionats amb l'escola. Potser pel fet que l'escola era molt jove, de recent creació; potser com a inèrcia de l'entusiasme del David, el primer director, que va impregnar tots els racons de l'escola; o potser perquè la major part de les famílies que han format, formem i formaran part del Fort Pienc sempre ha mostrat gran dedicació i preocupació per la bona marxa de l'escola. El cas és que de seguida vam pensar: “l'hem encertat” i vam

decidir implicar-nos, com la major part de les famílies, en les diferents activitats en què podríem ser útils.

Des de llavors, el segon dilluns de cada mes he format part amb altres pares i mares de les diferents juntes que s'han succeït. Juntament amb molta gent implicada en les diferents comissions, hem treballat cadascú com ha pogut, ha volgut o ha cregut convenient, per donar suport a l'escola, donar solució als problemes que han anat apareixent, donar veu a totes les famílies i, sobretot, donar sentit al fet de ser pares o mares i a l'existència d'una AMPA.

Nombroses han estat les activitats en què hem gaudit amb les altres famílies, tant dins de l'escola: titelles, circ, filmets, diversos tallers... com a fora: excursions, bicicletades, calçotades... També hi ha hagut reivindicacions, com les manifestacions per la qualitat de l'escola pública (aquells S.O.S., No a les retallades...), campanyes com la de les substitucions de les mestres (aquell mític vídeo contra la llei Wert) o fins i tot la tancada a l'escola de fa uns quants anys (aquella llarga nit).

Però el que més enyorarem seran les multitudinàries festes de l'escola, tant la de decoració d'hivern com la de fi de curs. Allà és on hem pogut veure i sentir com de gran és la implicació de les famílies. Les festes d'hivern,

on ens hem endinsat en el fons del mar, a una ciutat de gratacels, a l'Àrtic i a l'Antàrtida, a una frondosa selva o a les profunditats de l'espai, treballant de valent, però reconfortats amb unes espectaculars sopa de galets i carn d'olla. És meravellós observar les cares dels nens d'infantil trobant-se el dilluns com la màgia ha transformat el vestíbul de la seva escola. I les festes de fi de curs, amb tallers de jocs, de maquillatge, actuacions musicals, menjant-nos la ja mítica fideuà... És fantàstic viure l'ambient festiu i assistir al comiat de les nenes i nens de cadascuna de les promocions de 6è (aquest any ja ens toca a nosaltres).

...el que més enyorarem seran les multitudinàries festes de l'escola, tant la de decoració d'hivern com la de fi de curs.

Podria continuar explicant-vos moltes més experiències però no us vull avorrir amb les meves "batalletes". Ja que formeu part de l'Escola Fort Pienc no tinc cap dubte que el que fareu durant els propers anys és viure-les vosaltres.

Benvinguts i ... a reveure!

Hola, soy León

Yaksha León Isla

6è A

Quiero contarles un poco sobre mi experiencia en nuestra escuela:

Llegue a escolarizarme en 1 primaria, venía con mi familia de Blanes, cuando llegue tenía muchos nervios y me costaba un poco el cambio, sin embargo fui muy bien acogido por todos.

Al principio era la novedad de la escuela, todos se acercaban y querían conocerme (claro era el único niño con silla de ruedas en la escuela). Como a mí también se me da muy bien socializar rápidamente hice amigos.

Los años han ido pasando y tengo grandes amigos en la escuela, pero no siempre todo a sido color de rosas. Hubo un tiempo en el que se tornaron juegos un poco abusivos hacia mí, como invitarme a jugar al pilla pilla sabiendo que no podría alcanzarlos, o empujarme de la silla sin que me apeteciera. Estos juegos se fomentaron entre varios de mis compañeros, incluso entre mis amigos más cercanos. Esta etapa fue verdaderamente difícil yo no me sentía a gusto con estos juegos tampoco sabía cómo pararlos, se avían normalizado de tal forma que pasaban por desapercibidos para los adultos.

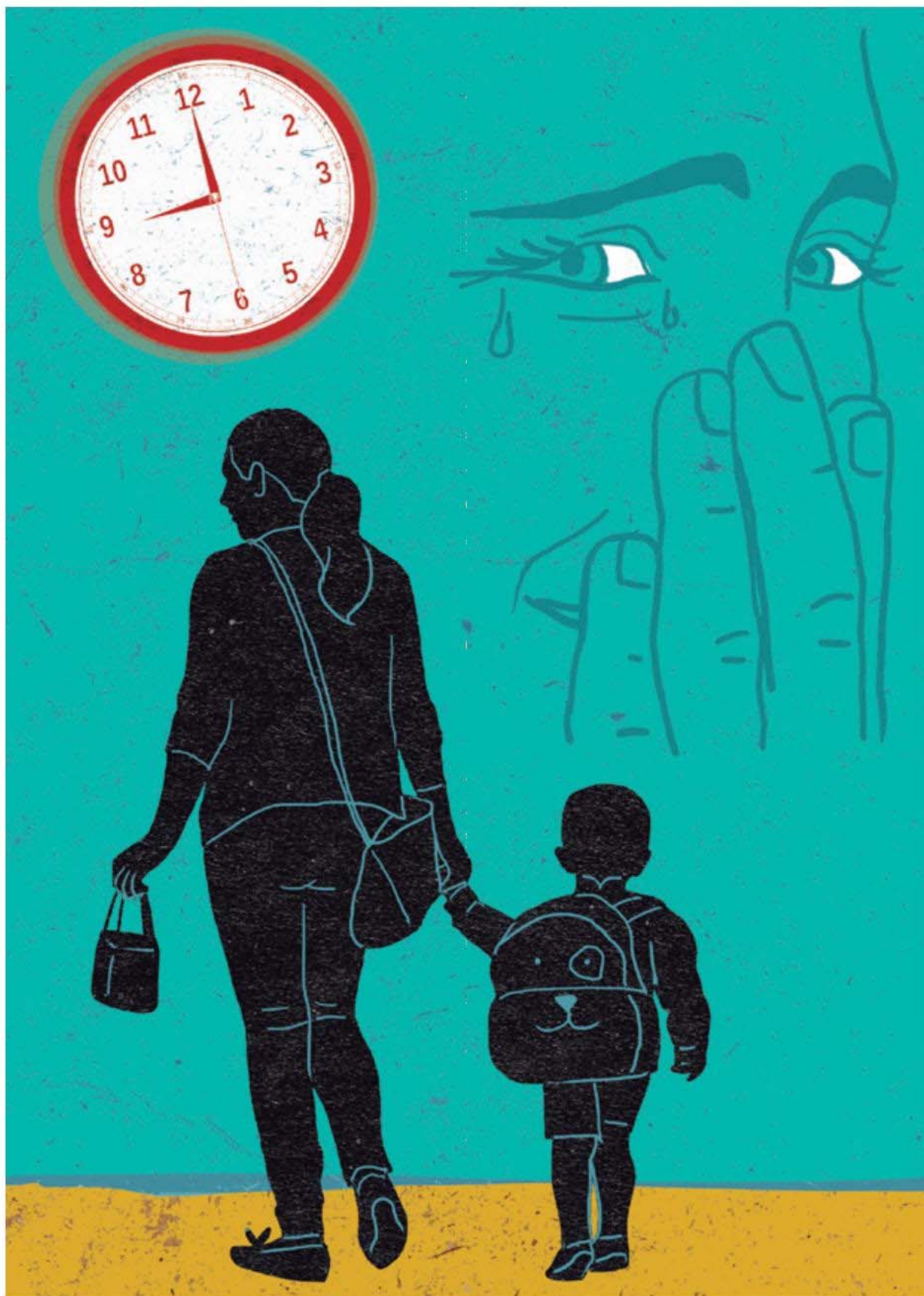
Mi mama me explico que hay etapas donde los niños nos ponemos más “guerreros” y que sería parte de la educación de todos poner nombre a lo que sucedía “Bullyng” para poder interiorizar en cada uno de nosotros (yo y mis compañeros) las consecuencias de estos juegos.

Rápidamente entre mi madre y la escuela hicieron un plan para atajar el problema, se hicieron tutorías al respecto, mi mama repartió cartas a los padres y se hablo del tema abiertamente.

Así fue como la captación de todo el entorno fue rápida y comprensiva, pronto se dejaron de hacer estos juegos y todos felices.

He querido y quiero a mi escuela, me llevo un buen recuerdo de mi infancia y agradezco a todos vosotros estos años maravillosos.

Un abrazo de corazón

Expectatives *Fake*

Text: **Montse Barcon**

Il·lustració: **Raquel Marín**

Motxilla de roba. Llençolet comprat a l'Abacus. Vas de plàstic BPA free. Fruita tallada, tovalló i pitet. Tot preparat. Anem cap a l'escola. És el primer dia de P3 després de l'adaptació. El meu hemisferi esquerre sap que avui comença una de les etapes més importants de la vida del meu, fins ara, únic fill. Sap que és una bona escola, que aprendrà molt, que tot anirà bé i que serà molt feliç. L'hemisferi dret s'omple de pena pensant que és un univers massa gran i desconegut com perquè s'hi senti a gust, que és impossible no angoixar-se i que jo no hi seré per consolar-lo. S'obren les portes i entrem contents a l'aula. Hi ha joguines que ell no coneix i això sempre resulta estimulante, tot va bé fins que sona un timbre. Un timbre! És el senyal que ens diu que els pares hem de marxar. Aquí comencen les llàgrimes i el prec suplicant: no em deixis. M'ho diu amb tot el seu cos i jo procuro somriure i li explico que després el vindré a buscar. Es tanca la porta i no puc evitar que em llisquin les llàgrimes avall. Una és sentimental de mena i les hormones de l'embaràs se sumen a la festa. Per postres, a la sortida em trobo les mestres de la llar d'infants del Tren del Fort Pienc: aquell paradís on tots ens sentíem segurs i on ens cuidaven amb extrema delicadesa. La veritat és que jo, no se per quins set sous, esperava que P3 fos una continuació del que coneixíem fins ara. I no. El canvi és abrupte: ja no em puc quedar l'estona que vull amb el meu fill, ni la mestra em dona consells contra les maleïdes rebequeries, ni em diuen si avui ha estat especialment fluix, ni els eixuguen el cul amb manyoples i aigua calenta, ni entro a l'aula per anar-lo a buscar mentre xerrem amb calma

amb la mestra o els altres pares. Passo molts dies sense saber què fan a l'escola. Molts. El meu fill no m'explica res i no goso preguntar la mestra (som 26 pares que voldríem parlar dels nostres fills), així que m'emporto cada dia uns 30 grams d'incertesa, uns 50 d'inquietud i uns 20 de tristesa.

**"M'ha costat molt entendre
que el que he viscut ha sigut
un dol encobert"**

L'esperada reunió esvaeix molts dubtes i cada dia van minvant les proporcions, anem coneixent el mecanisme de l'escola, el seu funcionament i el seu personal. Començo a notar que ens estem adaptant. El nen va content a l'escola, veig els seus avenços, m'atreveixo a parlar amb la mestra i a preguntar quan ho necessito. Noto també l'escalf dels pares "veterans" que fan que ens sentim part de tot allò que ens semblava tan fred i, poc a poc, vas acceptant que el que passa en realitat és que el teu fill es comença a fer gran. S'ha fet gran de cop i alguna cosa s'ha trencat en el procés. M'ha costat molt entendre que el que he viscut ha sigut un dol encobert. El meu hemisferi esquerre se sent orgullós que escrigui el seu nom, que dibuixi ulls i boques gegants i que ja tingui tant criteri, tot i que em toqui la pera que als matins només vulgui posar-se els mitjons dels minions i els pantalons blaus. Mentrestant, l'hemisferi dret diu adéu amb certa melangia al petit, al meu petit que ja es fa gran.

Any 1

Estrenem bloc nou a la revista! Des de l'equip de redacció ens hem proposat un nou repte a anys vista: farem el seguiment al llarg de la seva vida a l'escola de sis nens, desde p3 fins a sisè. Anirem descobrint les seves inquietuds i preferències any rere any, i veurem com van creixent i madurant els seus pensaments. Comença l'aventura!

Biel Fuentes

P3 A Conills

Les teves coses preferides: Jugar amb la meva cosina, jugar a casa amb tots els jocs. Anar a Bor, que està lluny, on veig els ànecs. Pintar amb pintures i el color blau.

El que més t'agrada de l'escola: Fer psico. Els jocs nous: el poble dels dinosaures.

El moment més agradable a la classe: Jugar amb els amics. I la roda, quan expliquem les coses.

A què t'agrada jugar quan surts al pati? Amb els cubells a la sorra, les capsas i les rodes, amb el Roc.

Què et fa riure? Petar les bombolles de sabó gegants i les pessigolles.

Què et fa por? El túnel de la bruixa del Tibidabo.

El teu conte preferit: *El senyor Rialler, el cavaller valent que se'n riu del perill.*

Una cançó: *El Bugui- bugui.*

Què t'agradaria fer quan siguis gran? Anar amb furgoneta. Veterinari dels animals del zoo i de gats.

Arlet Gàlvez

P3 A Conills

Les teves coses preferides: Els clicks (de playmobil).

El que més t'agrada de l'escola: Els racons.

El moment més agradable a la classe: Quan jugo.

A què t'agrada jugar quan surts al pati? A mares i pares i bebès.

Què et fa riure? La mama quan riu.

Què et fa por? Quan veig un pallasso.

El teu conte preferit
La Princesa Sofia.

Una cançó
Sol solet.

Què t'agradaria fer quan siguis gran? Posar la tele soleta i de feina no ho sé!

Maria Gomariz

P3 B Pollets

Les teves coses preferides:

Dibujar, dibujar, dibujar... Jugar con Lego y juegos de montar.

El que més t'agrada de l'escola:

La plastilina, el racó de farina i música.

El moment més agradable a la classe:

Fer la roda.

A què t'agrada jugar quan surts al pati?

A los castillos.

Què et fa riure?

Los chistes del Theo.

Què et fa por?

Los malos de los dibujos animados.

El teu conte preferit

El monstruo de colores.

Una cançó

Sol Solet.

Què t'agradaria fer quan siguis gran?

Bailarina i cantante.

Helena Gomariz

P3 A Conills

Les teves coses preferides:

Jugar a princesas, el baño y peinarse. El columpio de los grandes y cocinar con los papis.

El que més t'agrada de l'escola:

Els racons de farina, jugar amb la Martina, la Mai, la Olivia y la Victoria y dibujar con rotuladores.

El moment més agradable a la classe:

Comer.

A què t'agrada jugar quan surts al pati?

A la sorra mullada.

Què et fa riure?

Las payasadas de papá y mamá

Què et fa por?

Los bichos pequeños tipo araña, mosquito, etc...

El teu conte preferit

El Tabalet.

Una cançó

Tabalet vina aquí, surt afora, surt afora, juga amb mi....

Què t'agradaria fer quan siguis gran?

Vender cosas.

León Lacharmoise

P3 B Pollets

Les teves coses preferides: Sentarme y andar en tren; me gusta ir a un lugar en bus. O treparme a las paredes y treparme al sofá y a los cojines.

El que més t'agrada de l'escola: Jugar...(jugar a algo en especial?) Jugar en general.

El moment més agradable a la classe: Cuando vamos al pati.

A què t'agrada jugar quan surts al pati? Me gusta jugar a la arena y al tobogán. Ir al pati dels grans...hay puertas y unos bancos y 3 casitas, y hay nenes grandes y nenas "grandas". Pero juego con los de P3, no con los grandes.

El teu conte preferit: El cuento de los dinosaurios que tiene Tom en su casa, el que no me tocó en Sant Jordi. (Y algún libro de casa?) El del ogro, que siempre asusta.

Què et fa riure? Cuando papi hace caras raras. También cuando me da vergüenza alguien me río.

Què et fa por? Los monstruos. Los dinosaurios ya no porque ahora sé los nombres y ya no me asustan.

Una cançó: La canción de las preguntas, cuando me decís cosas. Sino la de un dinosaurio: (canta) 'un dinosaurio se metió en la cueva y después se vio otro dinosaurio' (improvisa una canción inventada). Hay más de esas canciones pero no las quiero cantar mejor porque son delicadas. También la canción del caballito: (canta)'andando con mi burrito yo voy...'

Què t'agradaria fer quan siguis gran? Construir un robot muy grande.

Lia Llimós

P3 B Pollets

Les teves coses preferides:

M'agrada tocar els gossos, fer la roda, anar en bicicleta sense rodetes i jugar a futbol amb l'Aran.

El que més t'agrada de l'escola:

El que més m'agrada és fer psico.

El moment més agradable a la classe:

M'agrada fer feinetes i pintar.

A què t'agrada jugar quan surts al pati?

M'agrada jugar als tres porquets. El Jan fa de llop i l'Aitana, la Noemí i jo fem de porquets.

Què et fa riure? Sempre estic rient perquè sóc molt alegre, però les pessigolles no fallen mai.

Què et fa por? Els fantasmes i les portes automàtiques.

El teu conte preferit

Els 3 porquets i Les 7 cabretes.

Una cançó

La cançó del ratolí.

Què t'agradaria fer quan siguis gran?

Voldré ser mare i tenir fills.

LA NOSTRA ESCOLA

FORT PIENC

MERCAT

LUDOTECA i BIBLIOTECA

La Placeta

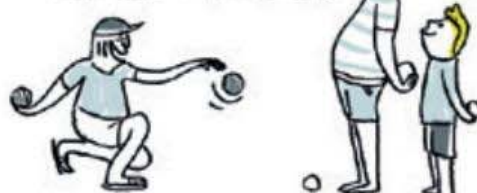
FUTBOL i PISCINA

Els *avis* també han anat a l'escola

Il·lustració: **Marie Negretti**

Jocs

El meu carrer:

Jordi i Montserrat, avis de l'Iu i l'Ot

Fa uns dies els nostres nets, l'Iu i l'Ot, van preguntar al seu avi on vivia i com era el seu carrer quan ell era petit.

L'avi els va explicar que quan ell era un nen com ells vivia al carrer d'Aragó.

Aquest carrer era molt diferent de com és ara. Pel mig passaven els trens a un nivell molt més baix que el carrer per on passaven els cotxes. Aquests trens portaven molts vagons, eren de mercaderies, en podien arribar a portar gairebé un centenar.

Quan arribava de l'escola sempre es posava a berenar al balcó mentre veia passar els trens. Li agradava molt veure com per la xemeneia de la màquina del tren sortia gran quantitat de fum. I així tarda rere tarda.

Però un dia va veure com aviat això s'acabaria. Van començar a arribar grues, excavadores i treballadors.

Volien tancar el forat per on passava el tren amb túnels i que així el carrer fos més gran i ample per poder-hi passar els cotxes, que cada cop eren més i més.

Mentre anaven fent els túnels, l'avi s'entretenia a tirar les llavors de les fruites que menjava per berenar, pensant que un dia allí podrien sortir arbres. Cada dia les anava tirant, ara pinyols de cireres, ara de pomes o de nespres.

Bé, aviat va arribar el dia que es va acabar el carrer, ja estava llest perquè passessin els cotxes, ara era una gran avinguda. I també la seva distracció de cada dia.

Oh! Però quina sorpresa! Un cop acabat el carrer, el van tancar durant sis mesos per assentar millor el terreny i tots els nens van tenir el premi de poder fer grans partits de futbol al mig del carrer.

Quan l'avi ja havia acabat la narració el nostre net Ot li va dir: "És clar, avi, tu et pensaves que creixerien els arbres, però no vas pensar que el ciment no és terra bona i per això no vàreu tenir ni cirerers, ni pomeres, ni nespres..."

"Ni partits de futbol!", va dir l'Iu, el nostre net gran.

L'escola dels iaïos quan eren petits

Júlia Tomàs (2nB) i els seus iaïos, Francesc Mazón i Isabel Busquets

Iaïo: Quan el iaïo Francisco era petit i anava a l'escola, la manera d'ensenyar i els costums per aprendre eren molt diferents. Per exemple, s'utilitzava molt la memòria:

Apreniem les taules de multiplicar cantant. Quan passaves prop d'una escola de nens o nenes de primària sovint podies escoltar des del carrer la cantarel·la de tots els nens:
2 por 1 es 2 , 2 por 2, 4, 2 por 3, 8, 2 por 5, 10.... Sempre en castellà, perquè l'ensenyament en català estava prohibit.

Júlia: Què divertit, jo també les canto, les taules de multiplicar, però en català. Em sembla estrany que no es pogués fer en català.

Iaïo: Una de les classes que més m'agradava era la classe de Llengua, ens feien aprendre poemes d'escriptors antics, i havíem de saber recitar-los de memòria en veu alta, davant dels companys. De vegades no enteníem algunes paraules, però d'alguns fragments t'en recordes sempre:

"Con diez cañones por banda / Viento en popa, a toda vela / No corta el mar, sino vuela / Un velero bergantín..." La Canción del Pirata del poeta José Zorrilla

Júlia: És molt xulo, aquest poema, a mi també m'agrada molt aprendre poemes i cançons.

Iaïo: La iaia i jo no anàvem junts a escola, perquè els nens i les nenes anaven separats en diferents escoles o edificis.

Júlia: Aixó no m'agrada, perquè tothom ha de jugar amb tothom.
Tu que recordes de l'escola, iaia?

Iaia: A la meua escola quan era petita, cada dia ens feien fer una plana de cal·ligrafia. Això volia dir aprendre a fer bona lletra seguint un model.

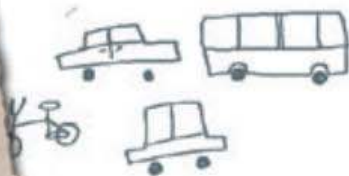
Júlia: Està bé, així fas més bona lletra!

Iaia: Al fer-me més gran, ja fèiem cal·ligrafia amb una ploma. Això era molt més difícil. Aleshores tenia un tinter damunt de la meua taula i un paper secant de color rosa. La punta s'anava mullant al tinter, havia d'anar molt en compte de no fer taques.

Júlia: Esembla molt xulo, jo sempre he volgut provar una ploma.

Iaia: També m'agradava molt actuar a les funcions que fèiem per Nadal i Fi de curs

Júlia: Nosaltres, a l'escola, també cantem per Nadal i fem danses a final de curs, com tu, iaia!

La meva àvia

Violeta Mazzeo parlant de la seva àvia Mercè

A la meua avia a l'èxola li deien Mercedes.

L'avia Tenia una assignatura que li deien

la casita del logar que allà en i ensenyaven a cosir.

Portaven uniforme.

Els dies normals sortien a les 7:00h menys el Dïous
que sortien a les 5:00h Pro el disapte no tenien
Festa.

I homes hi Havien nens de 4 anys a 7 i de nenes de
4 a 17 anys.

Violeta

Instampa

ampafortpienc
Escola Fort Pienc

498
publicacions

269
seguidors

135
seguits

Segueix-nos!

#tardorfortpienc
FOTOGRAFIA GUANYADORA

46 M'agrada

Concurs #tardorfortpienc: @jalbaiges

#carnestoltesAFP17
FOTOGRAFIA GUANYADORA

74 M'agrada

Concurs #carnestoltesAFP17: @simosma

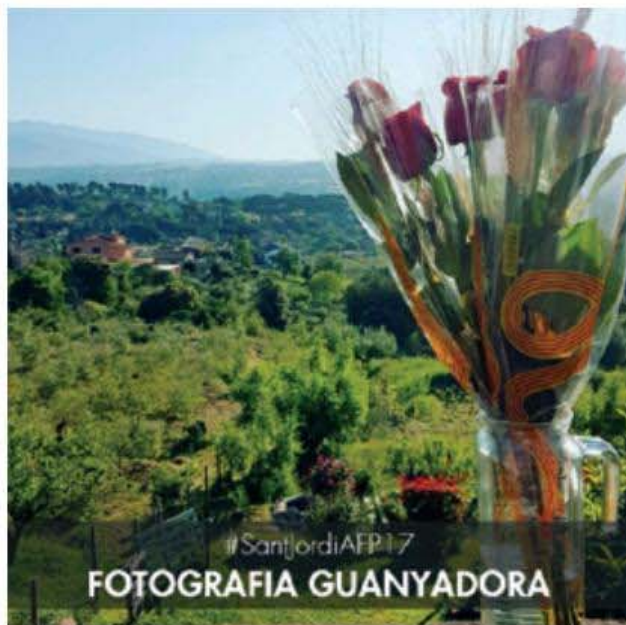

#nadalAFP16
IMATGE GUANYADORA

63 M'agrada

Concurs #nadalAFP16: @mcroldan72

#SantJordiAFP17
FOTOGRAFIA GUANYADORA

89 M'agrada

Concurs #SantJordiAFP17: @elimartinayclaudia

20 cosas que un niño debería hacer en verano

Text: **rejuega.com**

Il·lustració: **Tamara Sánchez**

Vuelve a tu infancia y empatiza con tus hijos con estas 20 cosas que todo niño debería de hacer en verano.

El verano ya está aquí y para mí esta época del año significa un momento especial para la familia pero sobre todo para mis hijos. Es como la época en que los niños se merecen más que nunca permitirse ser niños y disfrutar de su tiempo a su gusto. No quiero decir que el resto del año no lo deban hacer, ¡ni mucho menos! Pero después de un curso intenso, repleto de aprendi-

zajes, esfuerzos, horarios, obligaciones, extraescolares, acostarse y levantarse temprano... ¡necesitan bajar el ritmo e invertir gran parte de sus horas en aquellas cosas que realmente les apetezcan!

Y nosotros también deberíamos bajar el ritmo y recordar nuestra infancia para empatizar en profundidad con ellos y disfrutar de este momento que es único y funda-

mental para esa personita que se está formando.

Recordando mi infancia y observando a mis hijos, me vienen a la mente 20 cosas mínimas que todo niño, tenga la edad que tenga, debería de experimentar en verano sin problema, como lo hemos hecho nosotros cuando éramos pequeños.

01

Salir del agua con los dedos arrugados

Y sí, casi todos los niños vivirían en el agua durante todo el verano. Pueden tener los dedos arrugados, los labios morados y tiritar de frío pero seguirían en el agua. Han de salir del agua un rato, claro que sí; sólo recuerda que lo que les retiene dentro es la diversión que están sintiendo!

02

Ansiar locamente comer helados

También estarían todo el día a todas horas con un helado en la mano. ¡Es que el verano es para helados también! Y podemos utilizar esta ansia para aprovechar que coman fruta diferente con helados tipo "helado de hielo", hechos con fruta fresca.

03

Acostarse tarde

Les encanta, si el cuerpo les aguanta ¡claro! Poder disfrutar de las sobremesas veraniegas jugando mientras nos escuchan conversar... Es una gozada, o así lo recuerdo yo de cuando era pequeña... Yo creo que les hace sentirse mayores.

04

Leer un buen libro con calma

El verano también es para seguir leyendo y poder disfrutar los libros con más calma. No te olvides de llevarte unos buenos libros para las tardes y las noches de verano.

10

Descubrir un lugar nuevo

Conocer lugares diferentes a los niños les aporta, aparte de nuevos aprendizajes, nuevas experiencias ¡y esto es algo que se llevan de más! Así que, ahora que podremos disponer de más tiempo, deberíamos aprovechar e ir a algún museo nuevo, un parque, un acuario, una exposición o simplemente un nuevo destino de vacaciones.

05

Conocer niños nuevos

Es una época en que unos niños vienen y otros se van y aparecen nuevas oportunidades de conocer y relacionarse con otros niños. En estas nuevas relaciones sociales muchos momentos de aprendizajes: gestión de emociones, resolución de conflictos, nuevas maneras de jugar, nuevos juegos... ¡Por estas razones es interesante fomentar espacios donde haya niños para relacionarse!

11

Embadurnarse de arena

Te puede gustar o no pero a los niños les llama mucho la atención embadurnarse y/o enterrarse total o parcial en la arena. ¿A ti no te pasaba? ¡Y luego salir corriendo al agua! No sé cuál es la razón pero es así y no te preocupes, la arena se irá en el mar o la ducha, ¡pero esa vivencia quedará para siempre!

06

Ensuciarse

Ya sea de arena, de helado, de barro, de pintura... Desde mi punto de vista es una época en que ensuciarse debería de estar más permitido que nunca porque no hace frío y tan solo es cuestión de volverse a cambiar cuando la diversión se haya acabado y quitarse el estrés de tener que ir impecable (por lo menos durante un buen rato).

12

Aburrirse

Es fundamental y nada preocupante. Es una de las mejores sensaciones que pueden experimentar y, si les dejamos experimentarlas sin llenarles de nuevas actividades fomentadas por nosotros, surgirán ideas fantásticas salidas puramente de su interior. **¡Es el momento en que la creatividad y la imaginación se ponen a bailar!** No pares ese instante tan especial aunque te tengas que morder los labios por todo lo que le quisieras sugerir!

07

Caminar descalzos

No hace frío tampoco para ir con los pies descalzos. Es muy beneficioso para los niños ya que pueden volver a sentir con los pies, conectarse con la tierra y a la vez hacer bajar la temperatura del cuerpo. Deja que sean “pies negros” unos cuantos días... ¡ya a la vuelta del verano estarán con los pies calzados de nuevo!

08

Experimentar la belleza de una puesta de sol

Vamos todo el año corriendo sin ni siquiera tener tiempo para pararnos y disfrutar de la maravilla de la naturaleza como es una puesta de sol. Es un acto natural que se repite cada día, como el amanecer, y muchas veces ni lo vemos. Enseñarles a valorar estas pequeñas cosas que no se pagan con dinero creo que es una de las cosas que el verano les ha de aportar.

09

Encontrar tesoros naturales

Los niños en la montaña o la playa pueden llegar a encontrar, si les damos el tiempo necesario, variedad de “tesoros de verano”. Me encantaría que los vieras como algo valiosísimo porque seguramente para ellos lo son y que lo guardéis ya sea como recuerdo, como material de juego o para hacer alguna actividad a la tarde. **Te están demostrando que si agudizamos la mirada podemos encontrar en nuestro entorno cosas maravillosas sin necesidad de comprarlas.**

13

Dibujar a lo grande o pequeño

Es tiempo también para poder dejar fluir el interior artístico que todos llevamos dentro, con tiempo y calma. Facilitales nuevas maneras de experimentar la creatividad, nuevas técnicas, nuevos formatos de papel (cuanto más grandes mejor), nuevos entornos... y que sean ellos quienes te cuenten qué han realizado. Y si puedes, **¡será todo un orgullo para ellos si expones su obra en algún lugar importante de la casa!**

14

Relajarse

Los niños también necesitan momentos de relax y descanso. Ellos también se cansan así que a disfrutar de esos momentos de calma, de un buen libro o simplemente mirar al infinito en silencio... Darles este permiso les hará valorar mejor el momento.

15

Jugar libremente

Es el momento de dejarles tiempo de calidad para jugar, tiempo para que surja el juego libre y espontáneo donde es el niño el que decide a qué y cómo jugar. Debemos permitirnos parar un segundo a observarlos en silencio, sin interrumpir y disfrutando de su libertad y autonomía. Te aseguro que te regalarán un momento único.

16

Descubrir que son capaces

El agua es un medio donde cada verano los niños experimentan nuevos retos, cada uno a su ritmo y a su manera, y cada año superan un obstáculo nuevo. Es un medio perfecto para hacerles ver que si quieren, ellos son capaces de hacer todo lo que se propongan. Cuando lo consiguen, sus caras se iluminan con un: "lo he conseguido, me he atrevido". Y para ellos creo que lo fundamental es estar a su lado: animarles positivamente a intentarlo, y hacerles ver que si quieren y se sienten seguros son capaces de conseguirlos y acompañarlos, sin forzar, en ese camino de superación.

17

Llevar a cabo una idea

Durante todo el año los niños tienen ideas espectaculares pero no siempre podemos ofrecerles el tiempo ni el espacio necesario para desarrollarlas. No sé qué clase de idea se les puede ocurrir a tus hijos pero seguro que puedes acompañarlos para sacarla adelante y hacer que extraigan todo su talento creativo. Puede ser crear algo con cajas de cartón, poner un puesto de pulseras o limonada para los vecinos, crear una liga de fútbol entre los amigos... **¡Cualquier idea siempre encierra un aprendizaje si se lleva acabo!**

18

Jugar con los amigos

Es verdad que podemos disponer de más tiempo para pasar en familia, y eso es algo súper valioso y que debemos aprovechar pero también creo que el verano es un magnífico momento para que los niños disfruten jugando con sus amigos, que se encuentren con aquellos que ven menos y que conozcan nuevos. No sé si lo has notado pero **los niños necesitan niños para jugar** y estos encuentros hay que procurarlos!

19

Hacer un maratón de pelis

Quizás durante todo el año las pantallas están más o menos restringidas pero el verano está para saltarse un poco las normas. Por eso organizar de vez en cuando maratones de pelis con palomitas es una oportunidad única de vivir momentos no muy permitidos, en familia.

20

Olvidarse de los deberes

Soy de las que piensan que durante el curso escolar se han esforzado mucho y que no deben de hacer deberes como tales durante el verano. Pero encuentro que es interesante jugar a refrescar cosas que han ido adquiriendo durante el año, a modo de juego sin necesidad que se convierta en un deber: disfrutar de un buen libro, practicar la escritura haciendo listas de la compra o de los planes que le gustaría hacer, escribir en su cuaderno de viaje, practicar las mates con juegos de agua... ¡Si quieres que practiquen alguna cosa, dale la vuelta y haz del deber clásico un momento de juego!

L'equip del
Fort Pienc

05

IMANOL

L'equip del
Fort Pienc

06

MONTSERI

L'equip del
Fort Pienc

07

ENRIQUETA

L'equip del
Fort Pienc

08

ROCIO

MONTSEI

Monitora de lleure 6 anys a l'escola

Què estimes de la teva feina? M'agrada tot però sobretot el contacte amb els nens, la vitalitat i l'alegria que desprenen, cada dia aprenc coses noves d'ells, les seves idees, la imaginació. Tenen màgia!

Què n'enyoraràs? Trobaré a faltar el contacte amb nens, companys/es i pares/mares, per a mi, l'escola és un món apart.

L'anècdota: Un dia al menjador els nens de 3r estaven cridant massa, en aquell moment se'm va ocórrer d'agafar una guitarra i tocar una cançó del silenci per a nens d'infantil, vaig començar a cantar-la i es van quedar amb la boca oberta, però el mes graciós és que en aquell moment no recordava la lletra sencera i vaig barrejar dues cançons, els nens, i jo també, vam començar a riure i a aplaudir. Durant uns quants dies sobre la mateixa hora, em demanaven que tragués la guitarra i comencés a tocar aquella cançó tan particular.

Aficions: Cine, passejar amb bicicleta i passar temps amb els meus amics.

Últim llibre que has llegit:

Paraules emmetzinades

La peli que sempre recomanes: *Yo soy Sam*

Una virtut: L'empatia

IMANOL

Coordinador de l'estona de migdia i exmonitor 5 anys a l'escola

Què estimes de la teva feina? M'agrada gaudir del món imaginari dels nens, és espectacular, i participar en el seu desenvolupament potenciant idees i valors que afavoreixin la felicitat, la seguretat, la justícia i la llibertat dels nens i nenes.

Què n'enyoraràs? La relació amb els companys/es i amb els infants: els seus somriures, els seus comentaris, expressions o actituds que et descol·loquen.

L'anècdota: Quan era monitor, em vaig disfressar d'un personatge cuiner que es deia "Superxef", que passava per les classes d'infantil per potenciar els bons hàbits a taula. Quan aquests nens van passar a primària i em veien, em deien: "Hola Superxef!". Jo els hi deia que era el seu germà bessó. Encara avui en dia alguns nens/es, m'ho recorden.

Aficions: Tocar la guitarra, assajar, tocar en concerts, anar de gira, llegir, viatjar, practicar esports de raqueta, escoltar música, música i més música, en format vinil si pot ser, reunir-me amb gent que em faci sentir bé.

Últim llibre que has llegit: *Los últimos. Voces de la Laponia española* de Paco Cerdà

La peli que sempre recomanes: *Amanece que no es poco* de José Luis Cuerda.

Una virtut: La paciència i el diàleg.

ROCIO

Mestra 10 anys a l'escola

Què estimes de la teva feina? He tingut molta sort de poder treballar en el que m'agrada que és fer de mestra.

Mantenir el contacte diari amb els nens i les nenes i ajudar-los a créixer.

Què n'enyoraràs? La vida a les aules, les cares de sorpresa, d'alegria i d'emoció quan els nens i nenes aprenen i sobretot els seus petons i abraçades.

L'anècdota: A 3r ja no li fan cap rebuda a la Bimba però sí que reben un sobre amb notícies i una fito d'ella. La setmana passada vaig anar a la classe de 3r i uns alumnes molt contents en van ensenyar la foto de la Bimba d'aquest curs i em van dir: Mira Rocío, ha crescut!!!!. (A la foto, la Bimba sortia en 1r pla i semblava més gran). Seguidament un altre nen em va preguntar: és que ha crescut la Bimba o és la foto?

Aficions: L'òpera, la lectura, i els viatges.

Últim llibre que has llegit: *Tsugumi* de la japonesa Banàna Yoshimoto

La peli que sempre recomanes: *Doctor Zhivago*

ENRIQUETA

Membre de l'equip docent del parvulari 14 anys a l'escola

Què estimes de la teva feina?

Les relacions humanes que hi tenen lloc: amb els infants, amb les famílies, amb els companys...

Què n'enyoraràs?

Precisament, aquest caliu humà.

L'anècdota: El meu nom és complicat de pronunciar per als menuts de P3 i és molt divertit escoltar les aproximacions que fan: "ariqueta, etiqueta, aieta, aniqueta..."

Aficions:

El cinema, passejar, les subastes d'antic...

Últim llibre que has llegit:

El aprendizaje cooperativo.

Rosa M. Mayordomo. Ed. UOC.

La peli que sempre recomanes:

Memòries d'Àfrica.

Pares, no sentiu una immensa curiositat per saber què escolten els vostres fills? **Fills**, n'esteu segurs que els gustos musicals dels vostres canosos pares han passat a la història? Veiem-ho!

Hem creat un combat musical entre pare i filla perquè ens descobreixin les seves perles musicals més estimades.

Apugeu el volum, això és apte per a totes les edats!

BATTLE ★ MUSIC ★ PLAYLIST

FILLA
MARIA
PONS BORRALLLO

PARE
MARCEL
PONS MILÀ

VS

- 01/ Blaumut
Bicicletes
- 02/ Buhos
Prenent la lluna
- 03/ La pegatina
Alosque
- 04/ Tiu
Calipo
- 05/ Est Oest
Abans
- 06/ Macedònia
Vacances
- 07/ The Pinker Tones
Se llama Flor
- 08/ La Tresca i la Verdesca
El valset de la petita puça
- 09/ Raixa Tradicional
Bolero de Santa Maria
- 10/ Annie, El Musical
Mañana

- 01/ Pixies
Here comes your man
- 02/ The National
November
- 03/ The XX
Cristalized
- 04/ Sleaford Mods
The Corgi
- 05/ YamantakaSonic Titan
Hoshi Neko
- 06/ Hinds
Bamboo
- 07/ Leon Benavente
Ánimo Valiente
- 08/ El gran combo de Puerto Rico
Llorarás
- 09/ Buhos
El temporal
- 10/ Sa revetla de Sant Antoni
Bolero de sa flor

Canalla dixit

Text:
Marià Gàlvez

-Mama, l'Oriol és
família meva?
(l'Oriol és el fill de
la meva cosina segona)
- Si, és un cosí llunyà.
-No tan llunyà!!!!
Si viu a cinc minuts de casa!!!!

Júlia

1er B

Al pati obert de la
Biblioteca Sofia Barat feien
un espectacle a mitja tarda.
Quan ja estava tot a punt, en Pau
mira estranyat al cel i em pregunta:
- Mama, ara apagaran el sol
perquè comenci?

Pau

P4

Sopant:
- Avui per dinar hi havia
una cosa molt bona,
pasta a la peste!
(Espero que no fos peste
i fos pesto, sincerament)

Teia

P5 A

Parlant amb l'Arnau, que fa P4,
de l'arribada de la Bimba, li dic:
- Te'n recordes que l'any passat amb la
Bimba va parlar de les mares? Doncs en-
guany parlareu dels pares i l'any que ve de les
iaies i els avis. Em sembla que a primer parlen
dels germans i a segon dels cosins.
- I a postres de què parlarem, mama?

Arnau

P4 A

"El más inteligente
es el que más lee, no
el que hace más pupas.
El que hace más pupas se
piensa que es el que
manda pero nooooo!"

Elia

P5 A

Si teniu frases divertides,
reflexions o petites confusions
verbals dels vostres fills que us
facin riure i voleu compartir-les,
envieu-les a:

revista@ampafortpienc.org,
en el pròxim *Fem escola* les

Bumbujas: pompolles que es fan amb sam-bó. (*Burbujas*)

Cacheta: peça de roba que es posa, principalment, a l'hivern i que escalfa a base de donar petits cops o catxets. (*Jaqueta*)

Carraguer: personatge típic dels pessebres catalans que també dona energia als telèfons mòbils. (*Caganer*)

Colenjador: electrodomèstic que és utilitzat per a refredar els col·legis. (*Congelador*)

Crema amb paquitostes: menjar que ve servit amb torrades de la Sra. Paquita. (*Crema amb picatostes*)

Escanejar: acció de mirar molt bé un objecte que ve cap a tu, però mirar-lo molt i molt, fins a saber-se'l de memòria i després evitar-lo. (*Esquivar*)

Fastagana: tubercle de color taronja que fa venir la gana. (*Pastanaga*)

Grillar: acció d'estar tan boig que, fins i tot, il·lumines. (*Brillar*)

Hapitopam o Papotam: mamífer de quatre potes, de la família dels hapitus o papotus, amb un soroll molt conegut quan caminen: pam pam pam o tam tam tam. (*Hipopòtam*)

Màguines: peça d'un vestit, samarreta o jersei dels Simpson (en concret, de la filla petita). (*Mànigues*)

Marracons: també anomenats marcarons. Plat de pasta que es menja amb maraques de marca, això sí. (*Macarrons*)

Oviles: fruit de l'ovilera. (*Olives*)

Pistolar: fer pum pum amb els dits amb forma de pistola. (*Disparar*)

Posar-se det: acció d'aixecad-se. (*Posar-se dret*)

Repets: dots o méts. (*Repetits*)

Targeta solidària o targeta solitària: targeta que és necessària per anar al metge però només pots anar-hi sol. (*Targeta Sanitària*)

I ara unes quantes sèries, pel·lícules i cançons "made in childrens"

La patrulla camina: sèrie de dibuixos animats a on uns gossos no paren de d'anar més enllà... (*La patrulla canina*)

Les tortugues menja: pel·lícula a on quatre tortugues es fan un tip de menjar. (*Les tortugues ninja*)

Dora ploradora: sèrie de dibuixos animats que fa plorar a més d'una mare i pare. (*Dora l'exploradora*)

Jon blau era un patitingui: cançó infantil que parla sobre el petit barrufet Jon. (*John Brown era un petit indi*)

Les aventures d'en Monainon: sèrie de dibuixos animats a on en Nobita té una Mona molt mona. (*Les aventures d'en Doraimon*)

I per rematar-ho tot:

Quan sigui gran vull tenir la panxa molt gran com el papi: frase que se sent massa sovint, a les nostres cases i que hauria de servir com a motivació per a fer esport.

Recomanacions llibres

El meu germà persegueix dinosaures

Giacomo Mazzariol

Editorial Nube de tinta

A partir de 12 anys

Tens cinc anys, dues germanes i unes ganes boges de tenir un germanet amb qui jugar a coses de nens. Un bon dia els pares t'anuncien que aquest germà que vols, el tindràs i que serà especial. Estàs boig d'alegria: especial per a tu vol dir «superheroi». Fins i tot li tries el nom: Giovanni.

Després ell neix i, de mica en mica, t'adones que sí, que és diferent dels altres, però que de superpoders no en té. Al final descobreixes l'expressió «síndrome de Down» i el teu entusiasme esdevé rebuig, fins i tot vergonya. Hauràs de passar l'adolescència per entendre que la teva idea inicial no estava equivocada. Deixar-te commoure per la vitalitat de Giovanni per concloure que potser sí que és un superheroi de veritat. I que, sigui com sigui, és el teu millor amic.

Cinc minuts de tranquil·litat

Jill Murphy

Editorial Kalandraka

De 0 a 5 anys

La senyora Gros només demana uns minuts de tranquil·litat a la banyera, ben calentona i plena de bromera. Però Oriol, la Laura i el petitó tenen tanta energia i fan tan d'enrenou com sempre i a la mare la pau li dura ben poc.

App

Zenge

Hamster on Coke Games

6-8 anys

Zenge es un joc de trencaclosques peculiar que explica la història de Eon, un oficial solitari que queda atrapat entre els mons i el temps.

Una experiència relaxant, un viatge immersiu amb l'Eon a través de l'art i la música.

Electro Drum Pad

Mikite

A partir de 5 anys

Fes la teva pròpia música, entrena els teus dits i les teves habilitats de percusionista!

Crea ritmes i música tocant els pads de colors. Inclús els principiants en teoria musical poden crear cançons amb les seves pròpies mans. Una caixa de ritmes molt útil i amb infinites possibilitats.

Web

elculturista.cat

L'agenda familiar de Barcelona

El Culturista és una agenda cultural per a famílies. La podeu trobar en paper i gratuïta cada dos mesos, o bé consultar la seva web, on hi trobareu la graella amb tota l'activitat cultural de la ciutat.

També hi podeu trobar recomanacions de llibres, música, parcs, rutes i bones idees per fer petits i grans.

I si aneu a algun festival, segur que hi trobeu la seva biblioteca ambulant o algun dels seus tallers per divertir-vos en família!

Películes

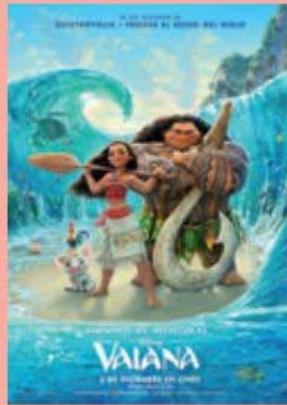

El conte de la princesa Kaguya

Studio Ghibli

Tots els públics

Una parella d'ancians pagesos troben a una nena diminuta dins d'una planta de bambú i decideixen adoptar-la com si fos la seva filla. Convertida ràpidament en una bella dona, és pretesa per molts homes, inclòs l'emperador, però ella els rebutja a tots perquè assegura venir de la Lluna i ha de tornar-hi ...

Vaiana

Disney

Tots els públics

Vaiana, una aventura èpica sobre una vivaç adolescent que salpa en una missió intrèpida per salvar el seu poble. En el camí, Vaiana coneix al poderós semidéu Maui, i junts creuen l'oceà en un viatge ple d'acció i diversió.

Llocs

Museo de la Evolución Humana, Burgos

museoevolucionhumana.com

Com que a 4t fem la Prehistòria, aquesta Setmana Santa he visitat el "Museo de la Evolución Humana" de Burgos amb els meus pares.

Us el recomano perquè alla es poden veure les restes de l'homínid més antic d'Europa (trobat molt a prop, a Atapuerca), unes reproduccions a tamany real dels nostres avantpassats (com la Lucy o el Miguelón) i també del vaixell on viatjava el Darwin.

A més, t'expliquen coses interessants sobre el cervell humà, el descobriment del foc, l'art de les caveres, les primeres eines i armes, etc.

Pels nens hi ha un joc de pistes que fa la visita encara més entretinguda.

Si teniu temps, podeu visitar també les excavacions a Atapuerca.

Mar Sancho. 4tB

Jocs

Set

A partir de 6 anys

SET és un joc altament addictiu de percepció visual.

Un repte fascinant per a qualsevol grup de joc.

Per obtenir un SET un jugador ha de trobar 3 cartes en què cadascuna de les 4 característiques sigui igual o diferent en totes elles. Les característiques són: símbol (ovals, ones o rombes), color (vermell, verd o lila), nombre de símbols (un, dos o tres) i fons (sòlid, ratllat o sense fons).

Fantasma Blitz

A partir de 8 anys

Tots atents, la carta va a donar la volta ... ja!

El més ràpid agafa l'objecte i és el que guanya. Simple però no tant. Sempre hi ha truc.

Atenció pares i nens!

Si en el proper número del Fem escola voleu recomanar coses que us han agradat, escriviu-nos a revista@ampafortpienc.org

Fem escola!

Nº **14**

JUNY '17

LA REVISTA ANUAL DE L'AMPA
I LES FAMÍLIES DE L'ESCOLA FORT PIENC

*Participa amb l'AMPA i l'escola
en l'educació dels teus fills.*
Tots som escola!

Tota la informació sobre l'AMPA al web
www.ampafortpienc.org

Si et vols adreçar a l'AMPA escriu a
correu@ampafortpienc.org

Seguiu-nos a:

 facebook.com/ampafortpienc

 [@ampafortpienc](https://twitter.com/ampafortpienc)

 [@ampafortpienc](https://www.instagram.com/ampafortpienc)

Escola Fort Pienc

c/ Ali Bei, 75
08013 Barcelona
Tel. 932 462 000

